

TCM
RNER C
MOVIES
March 3
ARY
Schau

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N JÄSENLEHTI

4/2005

FLIGHT
BUCKLE UP SEPT. 23

MODELL'S

SPORTING

adidas

Reebok

adidas

Jordan Retro 10's

MODELL'S
Cotton Co To Mo's

Hilton Times Square

MONEY EXCHANGE
CHANGE
CAMBIO
WECHSEL

Real News

Grill & Bar

Pasta Lovers

234

234

234

234

234

234

234

234

234

234

234

OLET JO VOINUT HÄVITÄ MILJOONAN!

Otatko liian suuren riskin?

Valitettavasti vanha ja tunnettu yritys ei aina takaa hyvää maksuvalmiutta. Tutkiessasi asiakkaasi tilannetta **pelkästään yleisistä rekistereistä**, saat varautua yllätyksiin. Tiedot tuoreista maksuviiveistä puuttuvat kokonaan.

Markkinoiden ajankohtaisin tieto antaa varoitussignaalin ajoissa!

Intrum Justitian Luottopäätöspalvelu

- Selvittää asiakkaasi luottokelpoisuuden ja valvoo sitä päivittäin
- Minimoi luottoriskisi jo ennen myyntipäätöstä
- Säästää luotonhallintakustannuksia ja aikaa
- Perustuu tuoreeseen ja laajimpaan tietoon!

Lisätietoja palvelusta löydät sivulta www.intrum.fi

intrum **justitia**

Intrum Justitia Oy, PL 47, 00241 Helsinki
puh. (09) 2291 1600, faksi (09) 2291 1650
info.finland@intrum.com www.intrum.fi

KUSTANTAJA

Luottomiehet - Kreditmännens ry
Jäsenlehti. Ilmestyy neljä kertaa vuodessa
23. ilmestymisvuosi

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Suviala puh. (02) 277 8420, 0400 781 535
fax (02) 277 8411
e-mail:risto.suviala@erapaiva.fi

TOIMITUSNEUVOSTO

Anne Björk puh. 020 7650 240
Mikko Kallankari puh. 050 347 0473
Jukka Marttila puh. 020 462 1212
Hanna Maunu puh. (09) 2534 4404
Sami Vesto puh. 030 603 5681

TOIMITUKSEN OSOITE

Luottomiehet ry
PI 891, 00101 Helsinki

ULKOASU

Suomen Painotuote

TILA AJAPALVELU

Luottomiehet ry
Consista Oy, Kaivokatu 10 C 4.krs,
00100 Helsinki
Sähköpostios: luottomiehet@consista.fi
Fax (09) 622 5725

PANKKIYHTEYDET

Luottomiehet ry, Nordea Hki-WTC.
208918-73866

PAINOPAIKKA

KM-Yhtymä Oy Suomen Painotuote, Vantaa
ISSN 1457-7909

Kirjoittajien lehdessä esittämät mielipiteet ovat heidän omiaan eivätkä siten välttämättä edusta yhdistyksen kantaa.

TÄSSÄ NUMEROSSA

Pääkirjoitus.....	3
Puheenjohtajan palsta.....	4
Luottoseminaari 22.-23.9.2005.....	6
Hyvä perintätapa kuluttajaperinnässä 26.10.2005.....	11
Konkurssien määrä selkeästi ennustetta- vissa talouskasvun perusteella.....	18
FECMA newsletter.....	19
Eurooppalainen täytäntöönpanoperuste (EEO).....	23
Uudet jäsenet.....	23
Helsingin oikeustalo on entinen viinatehdas.....	24
Luottomiesten syyskokous.....	25
Let's hear it for credit in 2006!.....	26
Kiinalainen juttu.....	28
Globaali talousjournalismi.....	30
Kysymyksiä luottotutkinnosta.....	33
Valtion tulisi luopua kohtuuttomista ulosottomaksuista.....	34
Uutisaari.....	34
Mediatiedot.....	35
Luottotutkinto ja minä, osa 2.....	36
Horoskooppi.....	38

Kannen kuva: Times Square, New York (Risto Suviala)

PÄÄKIRJOITUS

Makea paikka

Manhattan – Isle of Joy – on New Yorkin tunnetuin kaupunginosa. Saarella on turvallista liikkua ja ihmiset ovat ystävällisiä. Jotkut toivottavat kadulla kädestä tervetulleeksi Big Appleen. Minkäänlaista vaaratilannetta, edes tönimistä emme kokeneet parin viikon matkallamme vaimoni kanssa vaikka liikuimme yöaikaan metrollakin.

New York on paitsi kulttuurin niin myös Yhdysvaltojen kaupan keskus. Syyskuun 2001 saudi-iskun seurauksena Ala-Manhattan on menettänyt yrityksiä Ylä-Manhattanille, jonka vuokrat ovat puolestaan nousseet taivasiin pilvenpiirtäjien lailla. Manhattanin 57th Streetillä on maailman kalleimmat liikehuoneistovuokrat. Kadun kahteen kortteliin ovat sijoittuneet kaikki huippumuodin kärkeilykkeet Louis Vuittonista ja Jil Sanderista alkaen.

Luottomiehen silmään iski koruliike Tiffanylla lasivitriinien päällä näkyvästi olleet kyltit, joissa kehoitettiin pyytämään Tiffanyn luottopolitiikka henkilökunnalta. Eihän tämmöistä palvelua Suomessa ole!

Ala-Manhattanilla sijainneen World Trade Centerin sortuma-alue on merkittävästi laajempi kuin kuuluisat kaksoistornit. Kaikkiaan yhdeksän rakennusta sortui kokonaan tai osittain. Aikaa tapahtumasta on jo kulunut sen verran, että paikalle ei enää jonoteta katsomaan. Ground Zero odottaa rakentajia. Tällä hetkellä alueella ei ole työkonen työkoneita.

Pankkikatu Wall Street voitaisiin nimetä uudelleen Kuntosalikaduksi sillä niin monessa entisessä pankkisalissa sijaitsee nykyään upouusi uraishmisille suunniteltu kuntosali. Televisiossa onkin menossa kampanja ”oikeiden” yritysten houkuttelemiseksi takaisin Ala-Manhattanille.

Maailman suurimpiin lentoyhtiöihin kuuluvat yhdysvaltalaiset Delta ja Northwest ovat hakeutuneet polttoaineen kovan hinnannousun takia konkurssilainsäädännön mukaiseen saneerausmenettelyyn. Kuvaavaa amerikkalaisten neutraalille suhtautumiselle konkurssisaneeraukseen on se, että heti hakemuspäivänä Deltalla oli New York Timesissa koko sivun ilmoitus ”As Always, Delta at Your Service”.

New Yorkille ja erityisesti Manhattanille on tyypillistä makean hajuveden tuoksu. Saksofonin eroottinen ääni Central Parkin kaarisiltojen alla jäi karkuun korviin... Autumn in New York.

Ja kotimaan uutisiin. Lokakuun lopulla kuluttaja-asiamies on antanut uudet hyvää perintätapaa kuluttajaperinnässä koskevat ohjeet. Nämä ohjeet ovat paljon lähempänä tasapainoista luottokumppanuutta kuin edelliset vuoden 2000 ohjeet. Uusissa ohjeissa on silti muutamia kohtia, joissa kuluttaja-asiamiehen kannanotot ovat lakiin perustumattomia.

Uudet ohjeet on painettu tähän lehteen siten, että Luottomiehet-Kreditmännens r.y:n kommentit on painettu kehystettynä tummansinisellä kuluttaja-asiamiehen ohjeen sisään niihin kohtiin, joissa kannanotot ovat lakiin perustumattomia.

Ja sitten! Toimitusneuvoston työmyyrä Sami Vesto on vienyt kaikki Luottolinkin numerot eli vuodesta 1983 alkaen Luottomiesten kotisivujen sähköiseen arkistoon. Aktiivijäsenemme Pertti Larva antoi omien Luottolinkkien kaikki vuosikerrat skannattavaksi ja näin meidän käytössä on uskomattoman laaja tietopankki paitsi Luottomiesten historiaa niin myös tuoreinta tietoa luottoalalta. Käyntiosoite on www.luottomiehet.fi/luottolinkki

Risto Suviala
päätoimittaja

**Luottomiehet –
Kreditmännens r.y.**

Oppia ikä kaikki

Tätä kirjoittaessani olen juuri saanut päätökseen vuoden mittaisen uurasuksen Helsingin kauppakorkeakoulun pk-yrityksille tarkoitettua johtamisvalmennuksessa. Huomasin jo alkuvaiheessa kuinka vaikeaa on itse opiskeluun opettelu: kuinka tehdä tehokkaasti muistiinpanoja pystyen kuitenkin samalla seuraamaan mitä luennoilla tapahtuu, miten osallistua ryhmiin jne. Uuvuttavaa, kerta kaikkiaan! Joka lähijaksolta tulini toisaalta intoa puhkuen takaisin töihin (sinänsä pelottavaa), mutta toisaalta fyysisesti kovin väsyneenä. Tämä on huono yhtälö, jonka työkaverini saivat todeta kerta toisensa jälkeen. Ehkä annan uusien ajatusten rauhassa jalostua päässäni, ennen kuin aloitan niiden soveltamisen käytäntöön...

Oli jälleen ilo kuulla, että Markkinointi-instituutin uusin luottotutkinto-kurssi on saanut suuren opiskelijajoukon. Tämä koulutus kiinnostaa vuodesta toiseen luottoalalla toimivia henkilöitä. Toivotan onnea uusille opiskelijoille – opiskeluun sijoitettu aika ja energia tuottavat varmasti tulevaisuudessa!

Syvää huolta kannan Turun kauppakorkeakoulun Credit Management-ohjelmasta. Ilmoittautumisajan um-

peutuessa osallistujia oli puolet suunnitellusta ja näyttääkin siltä, että koulutusta ei niin pienellä määrällä käynnistetä. Sekä yhdistys että Tukkk ovat tehneet paljon kurssin markkinointiseksi, mutta ei silti näköjään riittävästi. Vai pitääkö syitä etsiä muualta? Toivoisin kuulevani ajatuksia ko. koulutuksen suhteen – mikä saisi luottoalan ihmiset liikkeelle? Lähetä niitä vaikka minulle sähköpostiin: ulla.heikkila@kesko.fi. Tiedän, että yhdistyksessämme on paljon tiedonjanoisia ja koulutusmyönteisiä ihmisiä – miksei Credit Management kiinnostasta?!

Joulu lähestyy - lumesta ei ole tietoaakaan, mutta kaupat sentään muistuttavat näyteikkunoillaan tämän tärkeän ajan lähestymisestä. Itse odotan enemmän lunta, jotta päästäisiin näistä synkistä, pimeistä päivistä. Ei Joulussa mitään vikaa ole, jos asian ottaa ilman markkinavoimien aikaansaamaa vouhotusta. Itse yritän käyttää pyhät lepäämiseen ja ystävyyssuhteiden hoitamiseen – muutamaa hyvää kirjaa unohtamatta!

Hyvää ja rauhaa Joulua!

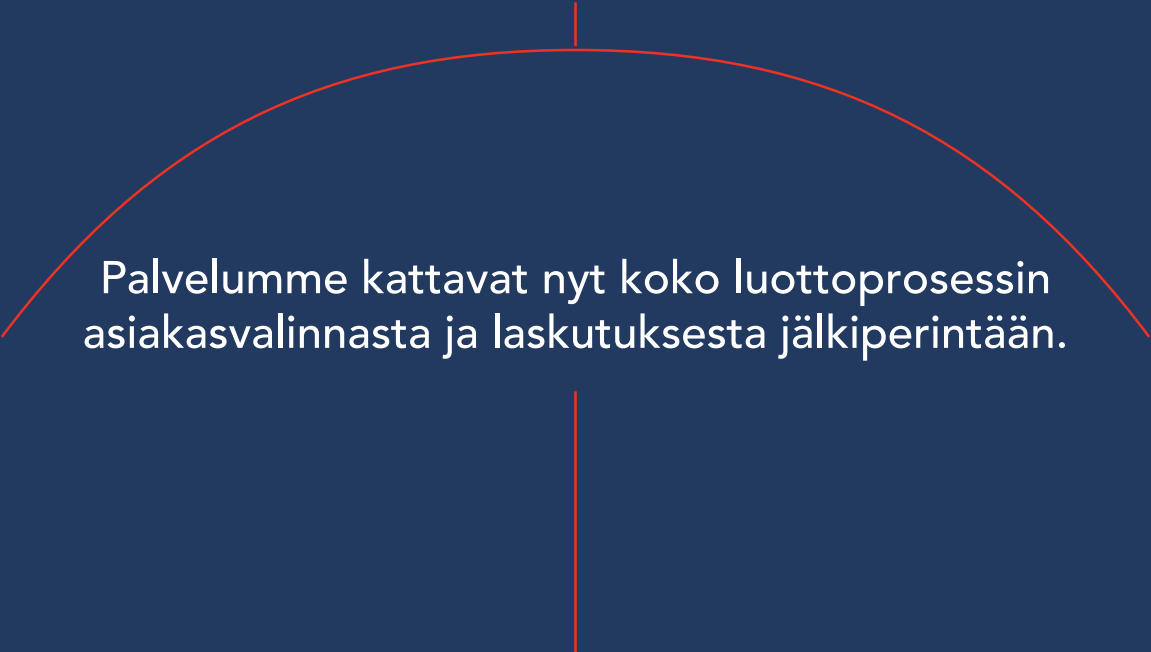
Ulla Heikkilä

Luottomiehet – Kreditmännens ry:n jäsenhakemuksen täyttäminen käy vaivattomasti Internetissä osoitteessa www.luottomiehet.fi -

Ota yhteyttä linkin alta.

Jos sinulla ei ole mahdollisuutta täyttää hakemusta Internetissä, niin ota yhteyttä yhdistyksen sihteeriin:

**Arja Fagerström / Euler Hermes Luottovakuutus
sähköposti arja.fagerstrom@eulerhermes.com,
puh. 010 850 85 25**

Palvelumme kattavat nyt koko luottoprosessin
asiakasvalinnasta ja laskutuksesta jälkiperintään.

Asiakassaatavien hallintaan liittyvät palvelumme kattavat koko luottoprosessin asiakasvalinnasta ja laskutuksesta perintään ja saatavien oston. Kaikki vaiheet tukevat yhdessä ja erikseen samaa tavoitetta – kotiuttaa saatavanne mahdollisimman nopeasti ja kustannustehokkaasti.

Lindorff on johtava asiakassaatavien hallintaan liittyvien palveluiden asiantuntija Pohjoismaissa ja Baltiassa.

LINDORFF

Puhelin 010 2700 00
info@lindorff.fi
www.lindorff.fi

Luottoseminaari

Naantalissa 22.- 23.09.2005

TEKSTI JA KUVAT: MIKKO KALLANKARI JA SAMI VESTO

Luottomiesten jokavuotinen ”Laivaseminaari” järjestettiin tänä vuonna turvallisissa olosuhteissa Naantalin Kylpylässä. Matkustajat eivät joutuneet kärsimään merenkäynnistä, vaan köli oli tukevasti kiinni merenpohjassa. Tapahtuman osanotto oli tänäkin vuonna kiitettävää, meitä yhdistyksen jäseniä oli matkassa mukana vähän alta 90 henkeä.

Koulutustoimikunta oli Olli-Pekka Pitkäjärven johdolla loihtinut jälleen kerran monipuolisen ja tiivistähtisen risteilyohjelman.

Matka alkoi Helsingistä aamu-tuimaan kahdella linja-autolla, joilla matkustimme hyvässä seurassa ja mukavasti kohti aurinkoista Naantalia. Jahdilla oli perille päästyämme jo padat kuumana, joten pääsimme nauttimaan maittavan lounaan vielä ennen varsinaisen ohjelman alkua.

Voiko työtä rakastaa

Ensimmäisenä saimme kuulla runoilija Tommy Tabermannin näkemyksiä työn tekemisestä ja meidän suomalaisten suhtautumisesta työhön. Tabermannin tykitys olikin melkoista: ”Työ tappaa ihmisiä enemmän kuin

sodat maailmassa. Mahdollisuus tehdä työtä on kuitenkin nähtävä lahjana, joka on annettu ihmisille. Suomalaisia, jotka saavat tällä hetkellä tehdä työtä on noin 2,4 miljoonaa. Heistä noin 600.000 on kuitenkin sellaisia ihmisiä, jotka eivät näe työtä lahjana, vaan pakonomaisena velvollisuutena. Nämä ihmiset olisivat valmiita jäämään vaikka heti eläkkeelle. Huolestuttavinta tässä kaikessa on se, että suurin osa tästä ryhmästä on alle 30-vuotiaita”.

Tabermann otti kantaa myös siihen, keitä ovat nämä ihmiset, joita työnteko ei kiinnosta. Hän totesi että Suomessa puhutaan hienosti työtä vieroksuvista ihmisistä. Tommyn mielestä suomen kielestä löytyy tähän kuitenkin paljon parempi ja kuvaavampi sana eli laiska ihminen. Ruotsissa tätä on kuulemma mietitty vielä enemmän ja löydetty vielä hienovaraisempi sana kuvamaan asiaa eli ”arbetsskydd” - työltä suojeltu ihminen.

Saimme myös kuulla, että me suomalaiset näemme toisessa ihmisessä vaaran itsellemme. On aivan ”out” olla hyvä. Emme kestä sitä, että jollakin toisella ihmisellä menee hyvin. Olemme mieluummin ns. kaappihy-

viä ihmisiä ja pysymme hiljaa taustalla.

Elämän helpottamiseksi voisikin olla hyvä, jos oppisimme katsomaan asioita eri näkökulmista. Meissä ihmisissä asuu kaksi minää, eli kotiminen ja työminä. Nämä minät olisi hyvä muuttaa yhdeksi minäksi, joka myöskin helpottaisi elämää.

Jokaisen meistä tulisi Tabermannin esittämän mukaan luulla olevansa 30 % suurempi ja parempi kuin olemme. Tähän emme kuitenkaan pysty, jollemme ole valmiita opiskelemaan ja harjoittelemaan asioita. On myös hyvä muistaa se, että meille kullekin on annettu tehtävä tässä maailmassa.

Tabermann kertoi meille lisäksi muutamia elämänohjeita ja onnellisuuden saloja evästyksiksi tulevalle. Paras herätys aamulle on hänen mukaan se, kun saa suudella ensitöikseen rakastaan. ”Jos rakasta ei satu siinä paikalla juuri olemaan, pusun voi antaa vaikka omalle kädelle – tuleehan silloinkin sama asia toteutuksi” totesi Tommy. Edelleen saimme kuulla, että pusu tuo positiivista energiaa elämään. Elämämme onni on kuulemamme mukaan viety silloin, jos mahdollisuutemme käyttää onnea on viety meiltä. Onnen etsimi-

nen voi olla osalle meistä vaikeaa, jos otetaan huomioon se, että yli puolet aikuisista ihmisistä ei pysty läheiseen ihmissuhteeseen ja 10 % meistä ei tunne koskaan rakkauden tunnetta.

On siis hyvä muistaa, että elämää eteenpäin vievä voima on positiiviset asiat elämässä. Emme voi jämähtää murheisiimme. Maailma ei ole ollut parempi aikaisemmin, vaan hyvät asiat ovat edessään. Meidän ihmisten on myös hyvä muistaa se, että katseella annetaan arvostusta ja vaikutetaan toisiimme.

Saimme myös vastauksen kysymykseen mitä elämä on. Elämä on Tabermannin mukaan sitä, että me lisämme elämää joka päivä pienillä teoilla. Lopuksi saimme selonteon siitä, millainen ihminen on haihattelija: ”Ihminen, joka tuntee samanaikaisesti rakkauden, hyvyyden ja onnen tunteen”.

Luottotappioiden optimointi

Tabermannin jälkeen saimme kuulla myyntijohtaja Sami Ijäsken (Euler Hermes Luottovakuutus) vauhdikkaan esityksen, jossa lähestyttiin luotonhallintaa mielenkiintoisesta näkökulmasta. Sami herätteli ensin kuulijakunnan ajatuksia toteamalla luottotappion syntyvän aina kaupan hetkellä. Edellä mainittu on asia, joka varsinkin myyjäpireissä tulisi muistaa.

Luottotappioriskiä kokonaisuudessa pitäisi Samin mukaan käsitellä siten, että siinä huomioitaisiin niin myynnin-, riskin-, katteen- kuin kulujenkin määrä. Näiden perusteella sitten optimoitaisiin myyntiä ja siitä saatavaa katetta huomioiden myös riski sekä määriteltäisiin millaisen riskin alueelle myyntiä voidaan kohdentaa ja millä katteella. Sami otti myös kantaa myynnin ja luotonhallinnan yhteistyöhön. Näiden pitäisi pelata yhä enemmän joukkuepeliä. Motto-na yrityksissä voisi olla, että myynti toimii hyökkääjinä ja luotonvalvonta puolustuksena ja tosiasia että ilman toisiaan ne eivät pärjää.

Credit Management –kurssi

Kolmantena esiintyjänä oli johtaja Pirjo Vuokko Turun kauppakorkeakoulusta. Vuokko esitteli Credit Management-kurssia seminaarilaisille. Kuulimme Vuokon puheenvuoron aikana myös muutaman koulutusohjelman osallistuneen kokemuksia koulutuksesta. Päällimmäisenä mieleen jäi kurssilaisten positiiviset kokemukset koulutuksen sisällöstä ja annista. Esityksen jälkeen moni kuulija jäikin

varmasti miettimään omaa mahdollisuuttaan osallistua tuleville kurssille.

Korkoriskit

Otsikon aiheesta saimme kuulla professori Paavo Okon (Turun kauppakorkeakoulu) valaisevan esityksen korkojen historiasta ja tulevaisuuden näkymistä. Okko kertoi Suomen rahoitusympäristön muuttuneen olennaisesti viime vuosina. Yhteiskunta on Okon mukaan muuttunut niin, että investointi- ja velkavetoisesta kasvusta olemme siirtyneet kannattavaan ja innovaativetoiseen kasvuun ja samalla osaksi euroaluetta. Suomessa on siis loppunut velkavetoinen investoiminen. Aikaisemmin investoitiin enemmän kuin tänä päivänä ja velkapääomalla. Nykyisin investointiaste on matalampi, mutta yritysten kannattavuus on samalla parantunut. Silmiinpistävää on myös se, että suomalaiset investoivat nykyisin huomattavasti enemmän ulkomaille kuin aikaisemmin.

Okko totesi työttömyysasteella ja investoinneilla olevan suoran yhteyden toisiinsa. Aina silloin kun on investoitu ahkerasti, työttömyys on laskenut. Pahin ajanjakso Suomen historiassa osuu luonnollisesti keskelle lamaa eli vuosille 1990 - 1995. Tuolloin investoinnit pysähtyivät ja työttömyys räjähti käsiin. Tilastoja tutkittaessa on kuitenkin hyvä muistaa se, että edelleenkin meillä on noin 100.000 työpaikkaa vähemmän kuin vuonna 1990.

Saimme nähdä myös tilastoja siitä, kuinka korot ovat kehittyneet vii-

meisten kahdeksan vuoden aikana Iso-Britanniassa, euroalueella, Yhdysvalloissa ja Japanissa. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että Iso-Britannissa korot ovat lähes aina olleet jonkin verran korkeammalla kuin muissa vertailuvaluutan maissa ja että Japanissa korkotaso on pyörinyt 0 %:n tienoilla.

Euro- ja dollarikorot ovat viime vuosina seuranneet toisiaan korkojen välisten erojen ollessa 0,5 – 1 %-yksikön tienoilla.

Lyhyistä eli 1-12 kk:n koroista voidaan Okon mukaan sanoa, että muutokset korkojen suhteen ovat olleet hyvin maltillisia. Korkotason tasaisuuteen vaikuttaa olennaisesti se, että meillä on nyt yksi iso valuutta ja yksi korko. Tämän seurauksena korkotaso on matala ja valuutan arvon muutokset ovat pieniä. Professori Okko piti myös hyvänä sitä että ”isot” valuutat kelluvat.

Tällä hetkellä sekä pitkät että lyhyet korot ovat alhaalla. Pitkistä koroista voi Okon näkemyksen mukaan vetää sen johtopäätöksen miltä lyhyiden korkojen tulevaisuus näyttää. Edellä mainitusta lähtökohdasta voidaan siis päätellä että tulevaisuuden korkokehitys tulee olemaan maltillista, mutta todennäköisesti korkotaso tulee kuitenkin jonkin verran nousemaan lähivuosina.

Asuntolainojen kasvun hurjasta vauhdista professori Okko ei ollut huolissaan. Lähinnä siksi, että lainojen korkotaso on matalalla ja lainojen maksuajat ovat pidentyneet.

Okon mukaan globaalin tasapainon epätasapainossa olevat osat selittävät nykyistä alhaista korkotaso. Yhdysvalloissa on suuri vaihtotaseen sekä julkisen talouden alijäämä, mutta silti korkotaso on edelleen alhainen, vaikkakin se on jonkin verran noussut viime aikoina. Yhdysvaltojen vaihtotaseen alijäämän merkitys on kuitenkin vähäinen korkoihin, koska ”ylijäämämaat” luottavat Yhdysvaltoihin enemmän kuin Eurooppaan.

Tällaisia vaihtotaseen ylijäämämaita ovat mm. Kiina ja Japani, mutta myös euroalueella on viime vuosina ollut vaihtotaseen ylijäämää. Jos Eurooppa saisi taloutensa parempaan kasvuun, se nostaisi korkoa meillä ja jos vielä ylijäämämaat alkaisivat luottaa euroon, alkaisi dollarikin nousta. Maailman korkotaso siis Okon käsityksen mukaan nousee, kun Yhdysvallat ja Eurooppa saavat taloutensa kuntoon.

Pirjo Vuokko

Perintälain muutoksen vaiheet ja ulosottolain uudistus

Ensimmäisen päivän päätti kansanedustaja ja eduskunnan lakivaliokunnan puheenjohtaja Tuija Brax. Hän kertoi meille perintälain muutoksen vaiheista sekä hieman myös ulosottolain uudistusta koskevia asioita. Braxin esitys oli varsin kansanläheinen ja kuulijalle jäikin kuva siitä kuinka moninaisia erilaiset lainvalmistelutyöt ovat.

Juhlailallinen

Tiiviin seminaaripäivän päätti odotettu juhlailallinen. Illallinen nautittiin perinteiseen tapaan ja luottomiehät olivat tälläkin kertaa pukeutuneet parhaimpiinsa. Juttu lensi pöydissä ja ruokakin todettiin erittäin maittavaksi.

Ruokailun jälkeen meitä viihdytti imitaation Suomen mestari mallia 2005 Jarkko Tamminen. Hän oli saanut ilmeisesti erittäin hyvän priiffauksen päivän tapahtumista sekä Luottomiehistä ylipäättään, siksi paljon hän meitä tuntui tunnevan. Loistavassa esityksessään Tammisen hampaisiin jäi useampikin luottomies, Timo Mäen saadessa ehkä hauskimman ja varmasti myös ansaitun huomion "presidentin" vuolaan ja romanttisinkin muistelon muodossa.

Tuija Brax

Loppuilta jatkui aina pikkutunneille asti kylpylän tanssi- ja anniskeluravintoloissa. Mukavaa oli ja taas luotiin paljon uusia tuttavuuksia.

Kaikki eivät ole luottamuksemme arvoisia

Toisen seminaaripäivän aluksi saimme kuulla rikostorjunnan asiantuntijan Risto Karhusen (Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitto) pitämän

ja erittäin mielenkiintoisen esitelmän vakuutusrikollisuudesta.

Meille avattiin ensin peruskysymyksiä eli mistä on kysymys, kun puhutaan vakuutusrikollisuudesta. Kyse on siitä, että vakuutuksen hakija saa vääriä tietoja antamalla ja/tai laiminlyömällä vakuutus sopimuksen tekemisen kannalta merkityksellisten tietojen antamisen, vakuutusyhtiön myöntämään vakuutuksen, jollaista se ei olisi muutoin myöntänyt. Toisijaisesta em. tietojen pohjalta vakuu-

Vuoden Luottomies

Ensimmäisen päivän virallinen osuus päättyi Vuoden Luottomiehen julkistamiseen. Ansaitun arvostuksen sai tänä vuonna osakseen vt. toimitusjohtaja, kenttäjohtaja Tom Fagerström Vähittäiskaupan Takaus Oy:stä. Hän on ollut aktiivisesti mukana Luottomiesten toiminnassa jo vuosia. Erityisesti Tom tunnetaan Fecman (Federation of European Credit Management Associations) toiminnasta, jossa hän on ajanut suomalaisen luottoalan etuja.

Yhdistyksen hallitus esitti valinnalleen seuraavat perustelut:

Tom Fagerström täyttää esitetyt kriteerit. Hän on työskennellyt menestyksekkäästi luottoalalla eri tehtävissä. Luottomiehissä Fagerström on ollut lähes kymmenen vuotta (jäsenhakemus hyväksytty 6.2.1996) ollen koko jäsenyytensä ajan aktiivisesti ja näkyvästi mukana kehittämässä yhdistystä.

Hän on ehtinyt olla koulutustoimikunnan jäsenenä (vuodet 1997 ja 1998) ja tultuaan valituksi yhdistyksen hallitukseen, toimi sen puheenjohtajana täyden kolmivuotiskauden.

Puheenjohtajana Tom Fagerström otti osaa myös lakitoimikunnan työskentelyyn sekä toimi ulkomaantoimikunnassa ja yhdistyksen edustajana eurooppalaisessa luottoalan yhdistysten yhteenliittymässä, Fecmassa (Federation of European Credit Management Associations). Edustus toi hänelle Fecmassa ensin varapuheenjohtajuuden vuonna 2001 ja nyttemmin kaksivuotisen puheenjohtajuuden vuosille 2005-2006.

Vuoden 2005 Luottomies Tom Fagerström iloitsee saamastaan tunnustuksesta.

Jarkko Tamminen

tusyhtiö saadaan myöntämään vakuutus väärin tietoihin perustuvilla ehdoilla.

Toinen tyypiesimerkki on se, että vakuutuksenhakija tai muu vakuutuskorvaukseen oikeutettu saa vääriä tietoja antamalla tai laiminlyömällä korvauksen maksamisen perusteena olevien merkityksellisten tietojen antamisen, vakuutusyhtiön maksamaan perusteetonta korvausta.

Karhunen kertoi myös yleisellä tasolla millaista vahinkoa vakuutusrikollisuus aiheuttaa. Vakuutusrikollisuudesta aiheutuu 125-250 miljoonan euron menetykset vuositasolla, joka on 5-10% kaikkien vahingonkorvausten korvausmenoista. Kun puhutaan vakuutusrikollisuudesta, kyse on ns. piilorikollisuudesta, jonka aiheuttamien vahinkojen määrän arviointi on Karhusen mukaan vaikeaa.

Tekijän henkilöprofiili taasen on usein alle 30-vuotias, kaupungissa asuva, hyvin koulutettu ja ansaitseva henkilö. Kiinnijäämisriski on kuullun mukaan aika pieni, koska 69 % rikoksista ei koskaan selviä.

Yleisimmät vakuutusrikosten tekotavat Suomessa:

- Vahingon laajuutta liioitellaan eli ns. plussaaminen
- Lisätään aiemmin vaurioitunutta (ja korvattua) omaisuutta
- Väärät omaisuusarvot
- Kerrotaan vakuutustapahtuma vakuutusehtoja vastaavaksi
- Vakuutus otetaan vahinkotapahtuman jälkeen
- Omaisuus hävitetään, kätketään tai myydään ja ilmoitetaan varastetuksi

Luottoväkeä juhlaillallisella. Vasemmalta Maaret Toivonen, Pertti Larva, puheenjohtaja Ulla Heikkilä ja Vuoden Luottomies Tom Fagerström.

- Järjestetyt autovahingot, anastukset, tuhoamiset, kolarit sekä tunnistajien vaihdot
- Vakuutettu kertoo muussa yhteydessä syntyneen vamman aiheutuneen vakuutusehtojen mukaisessa tapaturmassa
- Vakuutettu esittää kipua tai muita oireita ilman mitään vammaa ja erehdyttää lääkärin määräämään sairauslomaa
- Vakuutettu ilmoittaa korvausten perusteena olevat ansiotulonsa todellista suuremmiksi
- Vakuutettu käy työssä vammasta huolimatta ja nostaa silti ansionmenetykskorvausta

Mistä sitten on kyse, kun puhutaan vakuutusrikostorjunnasta. Kyse on vakuutusyhtiöihin kohdistuvan rikol-

lisen toiminnan, tyypillisesti petosrikollisuuden, ennalta estämistä ja tutkimista. Vakuutusrikostorjunta on myös rahanpesun torjuntaa.

Alalla tunnetaan rikosriskien olemassaolo ja niitä myös analysoidaan. Vahinkokäsittelyprosesseja myös tarkistetaan ja muutetaan tarpeen mukaan. Rikosriskien hallinnassa käytetään harkittua monipuolista riskienhallintastrategiaa. Yhteistyötä tehdään myös eri viranomaisten ja toimijoiden kanssa mm. poliisin, tullin ja rahoitusalan kanssa. Kansainvälinen yhteistyö on myös tärkeää.

Lopuksi saimme vielä kuulla mikä on vakuutusrikollisuuden tutkiminnan tavoite. Tavoitteena on selvittää, mitä todella on tapahtunut, olipa tutkimuksen lopputulos vakuutuksenottajan,

Koulutustoimikunta ensimmäisen seminaaripäivän jälkeen. Vasemmalta Rainer Komi, Tiina Björkqvist, Johan Ginman, toimikunnan puheenjohtaja Olli-Pekka Pitkääjärvi, hallituksen puheenjohtaja Ulla Heikkilä ja Timo Heinonen.

Kennet Kronman on heittänyt pahan.

muun korvaukseen oikeutetun tai vakuutusyhtiön kannalta mikä tahansa

Erikoisperintä

Kihlakunnanvouti Olli Sippola Turun kihlakunnan ulosottovirastosta pureutui esityksessään ulosoton erikoisperinnän esittelyyn. Erikoisperinnällä tarkoitetaan Sippolan mukaan ulosottoasioita, joiden hoitamiseen joudataan keskittymään ”normaaleja” ulosottoasioita enemmän. Käytännössä erikoisperintää ei ole laissa säädetty, vaan se on ulosottoviranomaisen oma ”työkalu” toiminnan tehostamiseksi. Tavoitteena erikoisperinnässä on vaikeiden ja aikaavievien asioiden tehokkaampi hoito, viranomaisyhteistyön edistäminen, väärinkäytösten ennaltaehkäisy, velkojen ja velallisten tasapuolinen kohtelu sekä ulosoton ulkoisen uskottavuuden ylläpito ja parantaminen.

Yritysriskit

Yritysriskeistä meille yhdistyksen jäsenille oli saapunut kertomaan kauppatieteiden tohtori, lehtori Arto Suominen Turun kauppakorkeakoulusta. Saimme kuulla kokonaisvaltaisen esityksen yhtiöiden toimintaan liittyvistä riskeistä.

Suomisen luoman ”riski-ikkunan” kautta lähestyimme sitä mitä kaikkia yritysten tunnistamia ja hallittavia riskejä ylipäätään on. Tällaisia riskejä ovat mm. omaisuus-, henkilö-, vastuu-, keskeytys- ja muut riskit joihin sisältyy myös tietoriskit. Suomisen luoman ”liikeriski-ikkunan” kautta asiaa päästiin käsittelemään konkreettisemmin. Tätä kautta aukesi asioita yritysten riskitekijöistä toiminnassaan. Läpikäytyjä asioita olivat mm. yrityksen talous, avainhenkilöt, kilpailutekijät,

erityiset toimialaan liittyvät olosuhteet sekä yrityksen toimintastrategia.

Edellä mainittujen tekijöiden lisäksi yritysten toimintaan vaikuttavia riskejä löytyy mm. kansainvälisyydestä, yrityksen sijaintimaahan liittyvistä asioista, liikesuhteista muihin, tietotekniikasta ja verotuksesta.

Mitkä sitten ovat yleisimpiä riskejä, joihin yrityksissä törmätään. Suominen viittasi tutkimukseen, jonka mukaan näitä ovat mm. tietoliikennekatkot, sähkökatkot, laite- ja kone-rikot. Toisena ryhmänä ovat tietoriskit erimuotoisina esim. tietojen vuotaminen talon ulkopuolelle. Henkilöstöriskit ovat myös merkittäviä. Noin 17 % yrityksestä lähteneistä henkilöistä vie tietoa mukanaan. Perinteisen murtoriskin kohteeksi yritykset joutuvat myös yllättävän usein.

Millaisia mahdollisuuksia yrityksillä sitten on riskien varalle? Paras keino on tietysti yksinkertaisesti välttää riskejä mahdollisimman laajasti. Voidaan myös tehdä yrityksessä sellaisia ratkaisuja, joilla pyritään minimoimaan riskit. Ei esimerkiksi matkusteta, vältetään määrättyjä tuotteita, ei ryhdytä tuntemattomiin hankkeisiin, luovutaan kokonaan riskialttiista bisneksistä.

Riskiä voidaan myös pienentää yrityksissä usein erilaisin menetelmin ja teknisin keinoin.

Tällaisia keinoja ovat esimerkiksi päätökset siitä millaisissa rakennuksissa ja toimitiloissa toimitaan. Riskikohteita voidaan myös jakaa ja erilaisia kopiointi- ja varajärjestelmiä voidaan luoda toiminnan turvaamiseksi. Yrityksissä voidaan myös toteuttaa vahingontorjuntatoimia mm. ottamalla käyttöön turvallisuutta ja toimintaa tukevia standardeja. Henkilö-, tietoturva- ja riippuvuusriskejä voidaan

edelleen myös pienentää. Yritysten on myös hyvä varmistaa liiketoimintaverkostoon osaaminen, toiminta- ja maksukyvyn toimivuus.

Yrityksillä on käytössään ns. yksinkertaisia riskienhallintaohjeita. Yritys voi esimerkiksi varmistaa etukäteen, mihin aiottu ratkaisu saattaa johtaa. Voidaan myös laatia avaintoimintoja kuten tuotantoa ja markkinointia koskevia varajärjestelmiä. Yrityksen osamista ei myöskään kannata rakentaa yhden henkilön varaan. Tehtävät ratkaisut kannattaa myös mitoitaa siten, että ne ovat riskinkantokyvyn rajoissa. Ei myöskään kannata tuudittautua ajatukseen, ettei meille satu mitään.

Yrityksissä pitää lisäksi ottaa opiksi toimialalla ja ympäristössä sattuneista tapahtumista. Pitää myös kunnioida uusia riskejä. Kerran vuodessa on myös syytä tarkistaa yrityksen sopimusten ja vakuutusten sisältö. Ei kannata myöskään tehdä ratkaisuja lyhyellä aikajänteellä pelkästään kustannuksia säästäen.

Yrityksen riskienhallinnan prosessi on siis liikkeenjohdollinen prosessi, jonka avulla yritys pyrkii minimoimaan riskeistä aiheutuvat menetykset ja toimimaan mahdollisimman edullisesti. Prosessin keskeisiä keinoja ovat riskin välttäminen, riskien pienentäminen ja ennaltaehkäisevä toiminta vahinkojen estämiseksi. Riskejä voidaan myös siirtää sopimusteitse ja vakuuttamalla. Aina on myös mahdollista pitää riski omalla vastuulla.

Luottoalan järjestötoiminta Euroopassa

Viimeisenä puhujana seminaarissa oli tuore Vuoden Luottomies Tom Fagerström, joka kertoi meille Fecman toiminnasta. Fecma on kansallisten luottoalan yhdistysten kattojärjestö, jonka tavoitteena on edistää luottoalan kehitystä kokonaisvaltaisesti. Fecmaan kuuluu tällä hetkellä 14 jäsenmaata. Järjestö on perustettu vuonna 1986. Fagerströmin mukaan suurimpia tulevaisuuden haasteita järjestössä ovat mm. parhaiden eurooppalaisten luottoalan käytäntöjen soveltamisen edistäminen ja luottoalan kehitykseen vaikuttaminen. Myös erilaiset koulutukseen, tiedonvälitykseen ja kokemustenvaihtoon liittyvät asiat ovat järjestön haasteina.

Hikinen, mutta myös antoisa Laitaseminaari vuonna 2005 oli tämän jälkeen saatu päätökseen ja matka kohti kotia saattoi alkaa. Kiitos teille kaikille, jotka olitte olleet seminaaria järjestämässä, seminaari oli kaikin puolin onnistunut. Jäämme innolla odottamaan tulevia seminaareja.

Hyvä perintätapa

kuluttajaperinnässä 26.10.2005

Luottomiehet – Kreditmännens r.y:n kommentit on painettu kehystettyinä tummansinellä kuluttaja-asiamiehen ohjeen sisään niihin kohtiin, joissa kannanotot ovat lakiin perustattomia.

Kuluttaja-asiamies valvoo perintää, kun kyse on kuluttajasaatavien perimisestä. Tässä ohjeessa on määritelty kuluttaja-asiamiehen kanta hyvästä perintätavasta. Lisäksi ohje antaa elinkeinonharjoittajille ja julkisyhteisöille konkreettisia neuvoja ongelmien ennaltaehkäisemiseksi. Perintälain soveltamisesta ja hyvän perintätavan sisällöstä kuluttajaperinnässä päättää viime kädessä markkinaoikeus.

Myös yleiset tuomioistuimet käsittelevät perintälain soveltamista koskevia asioita.

Kuluttajien ja yritysten välisten sopimusten vakioehtojen pitää olla kohtuulliset. Samoin julkisorganisaatioiden toimilta kansalaisia kohtaan voidaan odottaa kohtuullisuutta. Tämä vaatimus on olemassa myös sopimusrikkomustilanteissa. Velallinen vastaa maksuviivästyksestään, mutta seuraukset eivät saa olla kohtuuttomia. Perintäkuluja ei voi käyttää ylimääräisen hyödyn tavoittelemiseen eikä niitä voi myöskään käyttää rangaistuskorvauksina.

Erääntyneen saatavan perintää säännellään saatavien perinnästä annetulla lailla, eli perintälaila (513/1999 ja muutos 28/2005). Laissa perinnällä tarkoitetaan kaikkia toimia, joiden tarkoituksena on saada velallinen vapaaehtoisesti maksamaan erääntynyt velkojan saatava. Perintälakia ei sovelleta saatavan velkomiseen tuomioistuimessa eikä perintään ulosottomenettelyssä. Saatavaa voi periä alkuperäinen velkoja tai toimeksisaaja, esimerkiksi perintätuomisto. Ammattimainen perintätoiminta on luvanvaraista, ja perintätoimintaa harjoittavan pitää olla eräin poikkeuksin rekisteröitynyt Etelä-Suomen lääninhallituksen ylläpitämään rekisteriin.

MIKÄ ON KULUTTAJASAAVATA?

Kuluttajansuojalain mukaan kuluttaja on luonnollinen henkilö, joka on hankkinut kulutushyödykkeen pääasi-

assa muuhun kuin ammatinsa harjoittamista varten. Elinkeinonharjoittaja taas on yritys, liike tai ammatinharjoittaja, joka tuloa tai muuta taloudellista hyötyä saadakseen pitää kaupan, myy tai tarjoaa vastiketta vastaan hankittavaksi kulutushyödykkeitä. Kulutushyödyke on tavara, palvelu tai etuus, jota markkinoidaan kuluttajille tai hankitaan yksityistalouteen.

Kuluttajasaatavia ovat

- elinkeinonharjoittajien saatavat, jotka perustuvat kulutushyödykkeen luovuttamiseen tai luottoon kuluttajalle.
- julkisoikeudellisen oikeushenkilön saatavat tai julkisen tehtävän hoitamiseen liittyvät saatavat silloin, kun velallinen on yksityishenkilö.

Esimerkiksi lehtien ja muiden tuotteiden tilauslaskut, puhelinlaskut, tavaravaran osamaksulaskut, luottokorttilaskut, vakuutusmaksut ja pankkilainat ovat tyypillisiä kuluttajasaatavia. Jos kuluttajasaatavasta on vastuussa muukin kuin sopimuksen tehnyt kuluttaja, kysymyksessä on kuluttajasaatava, jos maksuvelvollinen on kuluttajan asemassa. Esimerkiksi maksu, jota vaaditaan takaajana olevalta yksityishenkilöltä, on kuluttajasaatava, jos päävelkasuhde luokitellaan sellaiseksi. Vuokranantajana toimivan yksityishenkilön vuokrasaatava ei pääsääntöisesti ole kuluttajasaatava, ei myöskään asunto-osakeyhtiön perimä vastike osakkeenomistajalta. Perintälaki edellyttää, että myös näissä tapauksissa noudatetaan hyvää perintätapaa.

Perintälain soveltaminen ja lain pakottavuus

Perintälaki on pakottava velallisen hyväksi. Velallista ei voi asettaa lain säännöksiin verrattuna huonompaan asemaan edes hänen suostumuksellaan. Yrittäjän pitää sopimusehtoja laatiessaan ottaa huomioon perintälain säännökset esimerkiksi maksumuistutusten kustannuksista. Jos sopimusehdoissa on poikettu perintälain säännöksistä velallisen kannalta huonompaan suuntaan, ehdot eivät sido velallista.

Perintälakia ei sovelleta, jos muussa laissa säädetään toisin. Julkisen vallan käytöstä syntyneiden maksujen perimisestä, kuten esimerkiksi ajokorttimak-

suista ja verojen ja sakkojen perimisestä, on omia säännöksiä. Kuluttajasaatavien viivästysseuraamuksia säännellään myös mm. kuluttajansuojalain kulutusluottosäännöksillä sekä sähkö- ja viestintämarkkinalakien säännöksillä. Niissä todetaan, millaisia seurauksia ja missä aikataulussa kuluttajavelalliseen voidaan kohdistaa, jos saatava maksetaan myöhässä tai sitä ei makseta lainkaan. Perintälain säännöksiä sovelletaan näiden ohella soveltuvin osin.

Kuluttaja-asiamies ei ole toimivaltainen puuttumaan asiaan siinä vaiheessa, kun saatava on ulosotossa joko oikeuskäsittelyn jälkeen tai suoraan ulosottokelpoisena saatavana. Jos ulosoton rinnalla kuitenkin tapahtuu vapaaehtoisia perintää tavalla tai toisella, tähän osaan perinnästä sovelletaan perintälakia. Ulosotossa on kuitenkin noudatettava vastaavia vaatimuksia kuin mitä hyvälle perintätavalle asetetaan, koska niiden voidaan katsoa sisältyvän hyvään hallintotapaan.

Velallisella on oikeus saada tietoja velkatilanteestaan

Perintälaki edellyttää, että velallisella on pyynnöstä oikeus saada velkojalta ajantasainen tieto velkojensa kokonaismäärästä ja perusteista, erittely maksamattomista veloista ja niiden lyhennyksistä sekä selvitys velkapääomalle kertyneiden korkojen ja kulujen määräytymisestä. Lisäksi velallisella on oikeus saada tietoja myös velkojensa mahdollisesta vanhentumisesta ja vanhentumisen katkaisemisesta.

Tiedot velkojen kokonaismäärästä ovat maksuttomia. Velkoja voi vaatia erittelyn ja selvityksen laatimisesta kohtuullisen korvauksen, jos edellisen selvityksen antamisesta on vähemmän kuin vuosi.

PERIJÄNÄ VELKOJA TAI TOIMEKSISAAJA

Perinnän aloittaminen

Kun perintätoimiin ryhdytään, velkojan on varmistuttava, että perintätoimille on olemassa peruste ja että perinnässä velalliselle ei koidu kohtuuttomia seuraamuksia. Velallinen vastaa maksuviivästyksestään, mutta seurausten pitää olla suhteessa viivästyksen

laatuun. Velkoja ei voi saada ylimääräistä hyötyä velallisen viivästyksestä.

Maksuvaikeustilanteissakin pitäisi ensisijaisesti pyrkiä hoitamaan asia sopimalla ja mahdollisimman pienin haitoin. Yleensä tämä tarkoittaa uudesta maksupäivästä sopimista tai kokonaan uuden maksuaikataulun tekemistä.

*Jos uudesta maksuajasta on sovit-
tu, velalliselle ei pidä lähettää alkupe-
räiseen maksuaikatauluun perustuvia
maksukehotuksia.*

*Jos saatava on vanhentunut tai se on
perusteeton, velkoja tai toimeksisaaja
ei saa lähteä saatavaa perimään. Pelk-
kä maksukehotus tai perintäkiri ei voi
olla saatavan perusteena. Saatavan pi-
tää pohjautua aiempaan velkasuhtee-
seen, velvoitteeseen tai sopimukseen.*

*Vanhentunutta saatavaa ei saa periä.
Velan yleinen vanhentumisaika on kol-
me vuotta siitä, kun velka erääntyy tai
kun velkoja voi esittää velalliselle mak-
suvaatimuksen. Yleinen vanhentumisaika
voidaan keskeyttää. Yleistä vanhen-
tumislakia sovelletaan aina, jollei muu-
alla lainsäädännössä säädetä toisin.
Useissa erityislaeissa on omia vanhen-
tumissäännöksiä ja näiden lakien sään-
nökset määräaikaisten laskemisesta, van-
hentumisen katkaisemisesta ja vanhen-
tumisen oikeusvaikutuksista poikkeaa-
vat yleisistä vanhentumissäännöksistä.
Tavallisimpia ne ovat julkisoikeudellisen
saatavien kohdalla.*

Alaikäiseen kohdistuva perintä

Alaikäisen eli alle 18-vuotiaan oikeus-
toimikelpoisuus on rajoitettu. Alaikäi-
nen voi itse tehdä vain oikeustoimia,
jotka ovat olosuhteisiin nähden tavan-
omaisia ja merkitykseltään vähäisiä.
Tämän lisäksi alaikäisellä on oikeus
määrätä omista työansioistaan ja huol-
tajan hänen käyttöönsä antamista va-
roista. Tämä oikeus ei kuitenkaan
ulotu velkasopimuksen tekemiseen,
vaikka velka olisikin tarkoitus maksaa
alaikäisen omilla tulevilla työansioilla.
Myöskään oikeus tehdä tavanomaisia
ja vähämerkityksisiä oikeustoimia ei
mahdollista alaikäiselle edes pientä vel-
kaantumista itsenäisesti. Pääsääntöi-
sesti alaikäinen voi siis tehdä itse vain
käteiskauppoja. Elinkeinonharjoittaja
kantaa riskin alaikäisen kanssa tehdyn
sopimuksen pätemättömyydestä.

Holhoustoimilain mukaan oikeus-
toimi, jonka tekemiseen alaikäisellä ei
ollut oikeutta, ei sido häntä, ellei hänen
huoltajansa tai muu edunvalvojansa ole
antanut siihen suostumustaan. Edun-
valvojan nimenomaisella suostumuk-
sellakaan alaikäinen ei voi tehdä muita
velkasitoumuksia kuin ottaa valtion ta-
kaamaa opintolainaa. Muuhun lainan-
ottoon alaikäisen nimissä tarvitaan hol-
housviranomaisen lupa. Ilman tällais-
ta lupaa tehty toimi ei sido alaikäistä,
eikä siihen liittyvää perintääkään voida

kohdistaa häneen.

Holhoustoimilain mukaan alaikäi-
sen tultua täysi-ikäiseksi hän joutuu
maksamaan alaikäisenä ilman tarvitta-
vaa lupaa tai suostumusta tehdyn velan
vain siinä tapauksessa, että hän hyväk-
syy sen. Hyvä perintätapa puolestaan
edellyttää, että perinnän yhteydessä
velalliselle selvitetään hänen oikeuten-
sa, jos perintä aloitetaan alaikäisen tul-
tua täysi-ikäiseksi.

Holhouslainsäädännön lähtökoh-
tana on selkeä pyrkimys suojella ala-
ikäistä mahdollisimman pitkälle vel-
kaantumiselta niin, että täysi-ikäisyy-
den alkaessa hänen olisi mahdollista
aloittaa omavastuinen elämä ilman
maksuhäiriömerkintöjä. Siksi jo sopi-
muskäytännössä pitäisi lähtökohtana
olla se, että huoltajan suostumusta vaati-
vissa sopimuksissa maksuvelvolliseksi
sovitaan suostumuksen antava huoltaja
eikä palvelua käyttävä alaikäinen.

Silloinkin, kun saatavan perintä pe-
rustuu alaikäistä itseään suoraan sito-
vaan perusteeseen, alaikäisen suojelun
periaatte tulisi ottaa perinnässä huomio-
on. Yksinomaan alaikäiseen kohdistu-
van perinnän tulisi olla poikkeuksellis-
ta.

Kuluttajasaatavia, joita voidaan pe-
riä alaikäiseltä itseltään, ovat esimerkik-
si saatavat, jotka perustuvat siihen, että
elinkeinonharjoittaja ei lain mukaan
voi kieltäytyä sopimuksen tekemisestä
alaikäisen kanssa. Tavallisin esimerkki
on pakollisen liikennevakuutuksen
myöntäminen moottoriajoneuvon ajo-
neuvorekisteriin merkitylle omistajalle
ja haltijalle. Myös omaisuuden omis-
tukseen tai vuokra-asunnon hallintaan
perustuvia saatavia sekä vero- ja vahin-
gonkorvaussaatavia voidaan periä ala-
ikäisiltä.

*Kuluttaja-asiamies on vuonna 2004
antanut ohjeen ”Alaikäiset, markki-
nointi ja ostokset”. Ohje pohjautuu
markkinaoikeuden ja kuluttaja-asia-
miehen ratkaisukäytäntöön.*

**Alaikäiseen kohdistuvan perinnän
suhteen ohje on ristiriitainen. Ilman
holhousviranomaisen lupaa teh-
ty velkasitoumus – valtion takaa-
maa opintolainaa lukuunottamatta –
ei sido alaikäistä, eikä siihen liit-
tyvää perintääkään voida kohdistaa
häneen. Kuitenkin kuluttaja-asia-
mies antaa luvan periä alaikäiseltä
liikennevakuutusmaksuja, omaisuu-
den omistukseen tai vuokra-asun-
non hallintaan perustuvia saatavia
sekä vero- ja vahingonkorvaussaa-
tavia, vaikka viranomainen ei olisi an-
tanut suostumustaan sitoumukseen.**

**Tällainen perintäkelpoisten velka-
sitoumusten omavaltainen jaotte-
lu ei ole kuluttaja-asiamiehen toi-
mivallassa. Lakiin perustumaton on
myös väite, ettei oikeus tehdä tavan-**

omaisia ja vähämerkityksisiä oikeus-
toimia mahdollista alaikäiselle edes
pienää velkaantumista itsenäisesti.

Alaikäiset tekevät päivittäin tuhan-
sia tavanomaisia ja vähäarvoisia vel-
kasopimuksia, joihin heillä on hol-
houstoimilain mukaan oikeus. Elin-
keinonharjoittajan riski rajoittuu
siihen, onko oikeustoimi merkityk-
seltään vähäinen ja luonteeltaan ta-
vanomainen. Vähäpätöisestä velasta
alaikäinen vastaa ja sitä voidaan hä-
neltä periä.

Oikeusjärjestyksellemme vieras on
kuluttaja-asiamiehen vaatimus, että
huoltajan suostumusta vaativissa so-
pimuksissa maksuvelvolliseksi sovi-
taan suostumuksen antava huoltaja
eikä palvelua käyttävä alaikäinen.

Myös ulosotto perii alaikäiseltä lail-
lisesti syntyneitä saatavia niiden pe-
rusteesta riippumatta. Virkamies-
ten laatimassa ulosottolain muutos-
ehdotuksessa esitetty ulosottoviran-
omaisen ilmoitusvelvollisuus ei tule
pakkotäytäntöönpanomenettelyä
muuttamaan, jos muutos aikanaan
säädetään.

Velalliselle tietä perijästä ja perin- nän vaiheesta

Velalliselle on aina perinnässä selvitet-
tävä, onko kyse velkojan omasta vai
toimeksiannon perusteella tapahtu-
vasta perinnästä. Velallisen on myös
saatava tieto siitä, missä vaiheessa pe-
rintä on. Velalliselle on siis ilmoitettava,
onko kysymys maksumuistutuksesta
vai kirjallisesta tuomioistuinkäsittelyä
edeltävästä määrämuotoisesta maksu-
vaatimuksesta.

*Jos perintätoimiston hoidettavaksi
on annettu velkojan luotonhallinnan
palvelut, velalliselle ei saa syntyä epä-
selvyyttä siitä, onko kysymykses-
sä velkojan lasku, maksumuistutus
vai perimistöimiston maksuvaatimus.
Maksukehotuksessa pitää olla toi-
meksiantajana olevan yrityksen yhte-
ystiedot mahdollisen huomautuksen te-
kemistä varten. Velkojanvaihdos-
tai saatavansiirtotapauksissa siirron saa-
neesta tahosta tulee velallisen uusi sopi-
muskumppani. Velalliselle pitää ilmoit-
taa velkojan vaihtumisesta.*

Hyvän perintätavan vastaista on se,
että perintätoimisto luovuttaa ulkopuo-
lisen käytettäväksi nimellään tai toimini-
mellään varustettuja maksuvaatimus-
lasku- tai kirjelomakkeita tai muuta pe-
rintää varten laadittua materiaalia. Ve-
lalliselle ei saa syntyä harhaanjohtavaa
kuvausta siitä, kenen hoidettavana perin-
täsiasia tosiasia on.

Velkojan maksumuistutusten sisäl- tö, määrä ja aikarajat

Maksumuistutus on yleensä velkojan
itsensä toimittama huomautuslasku tai

muu ilmoitus siitä, että tietty erään-
tynyt lasku tai muu saatava on yhä
maksamatta. Maksumuistutuksen voi
velkojan puolesta tehdä myös asiamies.
Velkojan muistutus on usein kirjallinen,
mutta se voidaan tehdä myös puheli-
mitse, sähköisesti tai perintäkäynnillä.
Perintälain aikarajoituksilla varmisteta-
aan, että velallisella on ollut riittävästi
aikaa maksujärjestelyihin, laskun mak-
samiseen ja mahdollisen huomautuksen
tekemiseen.

- Maksumuistutuksen, josta peritään
velalliselta kuluja, voi perintälain
mukaan lähettää 2x14 päivän sään-
nön mukaan: 14 päivää ennen erä-
päivää pitää ensin lähettää normaali
lasku. Maksullisen muistutuksen voi
lähettää aikaisintaan 14 päivän kul-
luttua eräpäivästä.
- Jos on sovittu siitä, ettei erillistä las-
kua lähetetä, maksumuistutuksesta
voi periä kuluja, jos se lähetetään ai-
kaisintaan 14 päivän kuluttua sovi-
tusta eräpäivästä.
- Uudesta maksumuistutuksesta voi
periä kuluja vain, jos edellisen mak-
sumuistutuksen lähettämisestä on
kulunut vähintään 14 päivää.

Yleensä velkojan pitää toimittaa velal-
liselle erääntyneestä saatavasta vähin-
tään kaksi maksumuistutusta.

Hallituksen esityksen 21/2004 vp
mukaan yksi maksumuistutus riittää
(10 c §:n perustelut 59 euron enim-
mäismäärän osalta).

Vasta tämän jälkeen voidaan siirtyä
ankarampiin seuraamuksiin: esimer-
kiksi siirtää saatava toimeksisaajan
perittäväksi, keskeyttää palvelu, erään-
nyttää luotto tai viedä asia oikeuteen.

Maksumuistutuksesta ei ole kyse sil-
loin, kun erääntyneestä ja maksamat-
tomasta saatavasta on vain lisätty tie-
to esimerkiksi seuraavaan kuukausilas-
kuun eikä velalliselle ole lähetetty eril-
listä muistutusta. Silloin perintäkuluja
ei voi veloittaa.

Maksumuistutus voidaan lähettää
sähköisesti, esimerkiksi sähköpostilla
tai tekstiviestillä, jos tällaista yhteyden-
pitotapaa on velkojan ja velallisen kes-
ken käytetty tai siitä on sovittu.

Velkoja tai toimeksisaaja ei voi pe-
rintävaiheessa yksipuolisesti vaihtaa
yhteydenpitotapaa, ellei sovittua tapaa
noudattamalla tehdyn muistutuksen
jälkeen ole ilmeistä, ettei velallista enää
näin tavoiteta. Matkapuhelinnumeron
tai sähköpostiosoitteen omistajan ei
voida olettaa pitävän puhelintaan tai
sähköpostiaan aina auki eikä matka-
puhelimien omistajan ylipäätään käyt-
tävän sen tekstiviestitoimintaa, jos sii-
tä ei ole sovittu.

Velalliselle on annettava maksu-
muistutuksessa riittävät tiedot:

- velkojan nimi ja osoite,
- saatavan peruste, laskun erittely ja
laskun kokonaissumma,
- maksuosoite ja määräpäivä sekä
- tieto siitä, kenelle mahdolliset huo-
mautukset saatavasta ja perintäku-
luista pitää esittää ja missä ajassa.
Esimerkiksi kuntien saatavia koske-
vista erityisistä valitusajoista tulee
erikseen mainita.

Velkojalla ei ole velvollisuutta selvit-
tää velalliselle maksun laiminlyön-
nin seuraamuksia taikka muita vel-
lallisen oikeusasemaan yleisesti vai-
kuttavia seikkoja (HE 199/1996
vp s. 12).

Näiden vähimmäistietojen antamisella
varmistetaan, että velallinen saa riit-
tävästi tietoja saatavan oikeellisuuden
selvittämiseksi ja oman oikeusasemansa
arvioimiseksi. Myös maksuohjeiden pi-
tää olla selkeät.

Velkojan pitää kertoa ainakin vii-
meisessä maksumuistutuksessa mak-
sun mahdollisen laiminlyönnin seura-
uksista.

*Pelkkä lista kaikista mahdollisista
seurauksista ei riitä. Muistutuksessa pi-
tää kertoa siitä tietystä seurauksesta,
johon todennäköisesti tullaan kyseises-
sä tapauksessa turvautumaan.*

*Jos velkoja siirtää saatavan toimek-
sisaajan perittäväksi, toimenpidet-
tä ei voida kutsua ulosotoksi. Tärke-
ää on, että velalliselle annetaan myös
totuudenmukaiset tiedot siitä, missä
vaiheessa maksuhäiriötieto merkitään
luottotietorekisteriin.*

Jos velallinen on tehnyt huomau-
tuksia saatavasta tai ilmoittanut sosi-
aalista suoritusesteestä, tilanne pitää
selvittää ennen kuin perintää jatketaan.
Huomautuksen tekeminen saattaa jois-
sakin tapauksissa edellyttää velallisen
yhteydenottoa kuluttajaneuvojaan, ta-
lous- ja velkaneuvojaan tai johonkin
muuhun asiantuntijatahoon, kuten esi-
merkiksi tavarantarkastajaan tai lääkä-
riin lisäselvityksen saamiseksi.

*Yleinen, täsmentämätön reklamointi
ei sellaisenaan välttämättä johda pe-
rinnän keskeyttämiseen eikä myös-
kään pelkkä väite sosiaalisesta suo-
ritusesteestä. Jos velallinen ei täsmen-
nyspyynnöstä huolimatta anna tarvitta-
via lisätietoja, perintää voidaan yleensä
jatkaa. Velallinen on kuitenkin pidettä-
vä ajan tasalla velkojan toimenpiteistä.*

Perintäasian riittauttaminen tuo-
mioistuimessa, kuluttajavalituslautaa-
kunnassa tai muussa ratkaisuelimessä
keskeyttää aina perinnän.

Selkeästi aiheeton tai perinnän estä-
miseksi tehty riittauttaminen ei kes-
keytä perintää.

Velkojen, jotka kuuluvat vel-
kajärjestelyyn, maksu ja perintä
keskeytetään siksi ajaksi, jonka mak-
suohjelman laatiminen, käsittely ja vah-

vistaminen tuomioistuimessa vaatii.

Velkoja on oikeutettu perimään kor-
kolain mukaista viivästyskorkoa saata-
van erääntymisestä alkaen. Viivästys-
korko ei ole perintäkuluja. Viivästys-
korkojen määrää voidaan kuitenkin so-
vitella korkolain perusteella ja myös sillä
perusteella, että velan periminen on ve-
lallisesta riippumattomista syistä vii-
västynyt.

Perintää ei saa viivyttää

Perintää ei saa pitkittää tai viivyttää
tarpeettomasti. Perinnän pitää olla te-
hokasta niin, että muu kuin oikeu-
dellinen perintä kestäisi kaikkineen
enintään vuoden.

Jos saatavaa aletaan periä vasta use-
an vuoden jälkeen eräpäivästä, ongel-
mia saattaa syntyä sekä velkasuhteen
syntynyt että maksuväitteen osalta.

Mitä enemmän aikaa on kulunut erä-
päivästä, sitä vahvemmin näyttötaakka
siirtyy velkojalle siitä, ettei velkaa ole
maksettu. Ei ole kohtuullista odottaa,
että kuluttajan olisi pakko varautua
säilyttämään jokaista maksukuittia vuo-
sikausia siksi, että saatavaa saatetaan
periä vasta vuosien kuluttua.

Kun erääntymisestä on jo pitkä aika,
velkojan tulee varautua esittämään esi-
merkiksi kirjanpitoaineiston avulla sel-
vitystä paitsi velkasuhteen perusteesta
myös siitä, että velka on edelleen mak-
samatta.

Velkojalle ei voida asettaa näyttö-
taakkaa siitä, ettei velkaa ole mak-
settu.

Pitkälle siirtynyt perinnän aloittaminen
on myös vahva peruste sovittelua viiväs-
tyskorkojen määrää.

*Myös kuluttajavalituslautakunta on
ratkaisukäytännössään katsonut hy-
vään perintätapaan kuuluvan perin-
nän riittävän tehokkuuden, jotta perin-
tä ei tarpeettomasti pitkity. (Mm. KVL
99/32/3085 ja 02/39/338)*

Vapaaehtoiset velkasovinnot ja hyvä perintätapa

Yhteiskunnan edun mukaista on se, että
vapaaehtoisia velkasovintoja tehdään.
Sovinnon ydinsisältö on pitkälti neu-
vottelukysymys. Kuitenkin lähtökoh-
tana myös sovinnossa ja sen ehdoissa
on hyvän perintätavan ja vakiintuneen
käytännön mukaan velkajärjestelylain
velalliselle antama vähimmäisuoja.

Velkajärjestelylaki on pakottavaa
velkasovintosopimusten laiminlyönti-
seuraamusten osalta. Jos velallisen ja
velkojan välisessä sovintoratkaisuso-
pimuksessa on velallisen laiminlyönnin
varalta sovittu velallisen kannalta vel-
kajärjestelylakia ankarammista seu-
raamuksista, sopimus on tältä osin mi-
tätön.

Kuluttaja-asiamies valvoo hyvää pe-
rintätapaa velkasovinnossakin.

Velkojalla on sopimusvapaus sen suhteen, annetaanko saatava anteeksi, missä määrin ja millä ehdoin. Velallisen maksukyvyttömyyden vaikeusaste vaikuttaa luonnollisesti velkasovinnon mielekkyyteen ja sen ehtoihin. Minkäänlaista vakiintunutta velkasovintokäytäntöä ei ole osoitettavissa.

Velkajärjestelylain 85 §:n säännökset sopimukseen perustuvan velkajärjestelyn laiminlyönnin seuraamuksista koskevat vain maksukyvyttömän yksityishenkilön taloudellisen tilanteen korjaamiseksi tehtyä järjestelyä. Ohjeessa tarkoitettun velallisen tulee siis olla muutoin kuin tilapäisesti kykenemätön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.

Perintään ei saa yhdistää myynninedistämistä

Velalliselle ei saa perinnän yhteydessä tarjota uutta hyödykettä ostettavaksi tai uutta sopimusta tehtäväksi vaihtoehtona saatavan maksamiselle. Tällaista menettelyä voidaan pitää velalliseen kohdistettuna epäasiallisena painostuskeinona. Velallista ei saa myöskään houkutella maksamaan saatavaa lupaamalla erityisetuja, kuten esimerkiksi lahjakortteja, jotka eivät suoranaisesti liity itse perittävään saatavaan.

Ei painostusta tai uhkailua

Perintä ei saa aiheuttaa velalliselle kohtuuttoman ankaria seuraamuksia. Perinnän on oltava hienotunteista eikä maksuun saa painostaa keinoilla, jotka hankaloittavat kohtuuttomasti velallisen tilannetta tai ovat loukkaavia. Mittapuuna keinojen arvioinnissa on pidettävä yhteiskunnassamme yleisesti vallitsevia arvoja.

Velallisen yksityisyyttä on aina kunniotettava. Perintätoiminnassa on siis aina varmistuttava siitä, ettei perintä tule muun henkilön tietoon riippumatta siitä, millä keinoin saatavaa peritään tai kuka sitä perii. Yksityiskohtiin on tämän vuoksi syytä kiinnittää huomiota.

Asiallista ei ole, että velallisen maksuhäiriöstä ilmoitetaan tai edes uhataan ilmoittaa ulkopuoliselle, kuten velallisen työnantajalle, omaisille tai muille velallisen lähipiiriin kuuluville henkilöille.

Perinnässä ei saa käyttää kirjekuoria, joista käy ilmi, että lähetys sisältää perintäkirjeen. Myöskään perintätoimiston toiminimi ei saa toimia painostuskeinona velallista kohtaan. Nimi ei saa sisältää uhkausta tai viestiä epäasianmukaisista menettelytavoista. Yleensäkin perinnässä käytetyn tiedonantoaineiston tulee olla tyyliältään neutraalia.

Jos perintää on välttämätöntä tehdä muulla tavoin kuin kirjallisesti, velallisen yksityisyyden suoja pitää ottaa korostetusti huomioon.

Jos perintäkäynti velallisen kotona on jostain poikkeuksellisesta ja erityisestä syystä välttämätöntä, säännökset kotirauhan rikkomisesta ja yksityisyyden suojasta pitää ottaa erityisesti huomioon. Selvää on, että edustajan pitää käyttäytyä asiallisesti. Velallista tai esimerkiksi hänen perheenjäseniäänkään kohtaan ei saa käyttää uhkaavaa kieltä tai käyttäytyä muuten uhkaavasti.

Puhelinperinnän käyttämistä ei sinänsä voida pitää sopimattomana, kunhan yksityisyyden suojaa ei rikota eikä aiheuteta kohtuutonta häiriötä.

Kohtuutonta häiriötä velalliselle voi syntyä esimerkiksi perinnästä häiritsevä ajankohtana.

Perintää ei pidä tehdä lainkaan viikonloppuisin, juhlapäihinä ja niiden alla, eikä arakisinkaan klo 20.00 – 07.00.

Hyvän perintätavan tarkoitamana häiritsevä ajankohtana, jolloin perintä on kielletty, ei pidetä lauantaita, sunnuntaita eikä juhlapäiviä edeltävää aikaa (HE 199/1996 vp). Kuluttajavelallisen kannalta erityisesti lauantai on varsin sovelias aika vapaaehtoiselle perinnälle.

Kohtuuttoman haitan aiheuttamisena velalliselle voidaan pitää myös tilannetta, jossa yhteydenottoa velkojaan tai toimeksisaajaan hankaloitetaan esimerkiksi hyvin lyhyillä ja rajoitetuilla asiakaspalveluajoilla tai niin, että yhteydenotto on mahdollista vain esimerkiksi sähköpostilla. Yhteydenotosta ei velalliselle saa myöskään koitua erityisiä maksuja.

Kuluttajasaatavan perimiseksi ei perintälain mukaan saa missään tilanteessa käyttää trattaa.

Toimeksisaajan perintätoiminnassa pitäisi ensisijaisesti käyttää samaa viestintävälinettä kuin velkoja on käyttänyt asiakassuhteessaan. Jos velkoja esimerkiksi on alun perin laskuttanut asiakasta postia käyttäen, pitää postia käyttää ensisijaisesti myös perinnässä.

TOIMEKSISAAJAN PERINNÄN ERITYISPIIRTEITÄ

Ammattiperijällä erityinen huolellisuusvelvoite

Ammattimaisen perijän, esimerkiksi perimistöimiston, on erityisesti otettava toiminnassaan huomioon velallisen oikeudet huolimatta siitä, että toimeksiantajana on velkoja. Kuluttajavelallinen - tai velkojakaan - ei useinkaan tunne vapaaehtoiseen perintään ja ulosottoon liittyviä säädöksiä tai ulosoton edellytyksiä. Siksi toimeksisaajalta edellytetään perinnässä erityistä huolel-

lisuutta.

Kun perintää harjoitetaan ammattimaisesti, seuraukset laiminlyönneistäkin ovat ankarammat. Ammattimainen perijä voi joutua esim. vahingonkorvausvelvolliseksi virheellisestä menettelystä.

Korvattaviksi voivat tulla esimerkiksi puutteellisen, epäselvän tai perusteettoman maksuvaatimuksen selvittämisestä velalliselle syntyvät kulut.

Toimeksisaaja voi myös joutua korvaamaan velkomisoikeudenkäynnistä velalliselle aiheutuvat kustannukset silloin, jos toimeksisaaja ei ole antanut velalliselle kirjallista maksuvaatimusta. Kustannukset voi joutua korvaamaan myös silloin, jos toimeksisaaja on vaatinut saatavaa tuomioistuimessa ennen kuin maksuvaatimus on annettu, ja siinä mainitut saatavan maksamista koskeva määräpäivä ja huomautusaika ovat päättyneet.

Velallisen ohella muukin, esimerkiksi aiheuttoman perinnän kohteeksi joutunut henkilö voi vaatia toimeksisaajalta korvausta vahingostaan.

Toimeksisaajan kaikissa yhteydenotoissa, välineestä riippumatta, pitää näkyä selkeästi se,

- mitä saatavaa perintä koskee,
- että saatava on toimeksisaajalla perittävänä sekä
- toimeksisaajan toiminimi ja yhteystiedot. Luvan rekisteröintinumero on myös syytä kertoa.

Ammattimaisen perijän on jo toimeksiannosta sopiessaan varmistuttava niistä keskeisistä toimeksiantoa koskevista perusasioista, joiden selvittäminen voi tapahtua kohtuullisen vaivattomasti.

Toimeksisaajan on syytä esimerkiksi varmistaa velkojalta, että velkoja itse on muistuttanut velallista velan erääntymisestä.

Lainvastaisia tai selvästi perusteettomia saatavia ei saa ottaa perittäväksi. Toimeksisaajalla on kuitenkin lähtökohtaisesti oikeus luottaa saatavan perusteen oikeellisuuteen.

Toimeksisaajan on torjuttava, paitsi vanhentunut toimeksianto, toimeksianto myös siltä osin, kun saatavalle peritään korkolaissa säädettyä korkeampaa viivästyskorkoa.

Jos velallinen maksuvaatimuksen saatuaan selkeästi vetoaa saatavan aiheettomuuteen, saatavan oikeellisuus on syytä välittömästi selvittää, vaikka perintää ei heti keskeytettäisikään. Velallisen pelkkä väite saatavan aiheettomuudesta ei aina riitä, vaan väitteelle pitää olla asialliset ja riittävät perusteet. Jos asia on tullut vireille tuomioistuimessa tai muussa riitojen ratkaisuelimessä, perintä on keskeytettävä.

Jos saatava vaikuttaa velallisen esittämien perusteiden johdosta epäselvältä ja riittaiselta, perintä on syytä keskeyt-

tää. Velkojalta pitää selvittää, onko vapaaehtoisen perinnän jatkamiselle perustetta vai pitääkö asia saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Velalliselle on kerrottava, luovutaanko perinnästä vai jatkuuko se.

Kirjallinen maksuvaatimus

Perintälain mukaan ammattimaisen perijän on kuluttajasaatavaa periessään annettava tai lähetettävä velalliselle kirjallinen maksuvaatimus. Kirjallisella maksuvaatimuksella varmistetaan se, että velallinen saa riittävästi tietoja saatavan oikeellisuuden selvittämiseksi ja oman oikeusasemansa arvioimiseksi. Kirjallinen maksuvaatimus on annettava silloinkin, kun käytetään esimerkiksi puhelinperintää.

Ammattimainen perijä ei yleensä saa vaatia kuluttajasaatavasta maksua tuomioistuimessa ennen kuin lainmukainen kirjallinen maksuvaatimus on annettu ja siinä mainitut saatavan maksamiselle ja huomautusten esittämiseksi asetetut määräajat ovat päättyneet.

Jos laissa edellytettyä asianmukaista kirjallista maksuvaatimusta ei ole annettu, velallinen ei ole velvollinen korvaamaan perintäkuluja, ellei kyse ole perintää ammattimaisesti harjoittavan vähäisestä laiminlyönnistä.

Maksuvaatimuksessa on mainittava ainakin

- Velkojan ja toimeksisaajan nimi, osoite ja puhelinnumero.

Maksuvaatimuksessa on ilmoitettava velkojan tarkat yhteystiedot, kuten puhelinnumero vain perittäessä julkisyhteisön saatavaa (Perintä L 5.1 §).

Velallisen on saatava tieto, että saatava on siirtynyt alkuperäiseltä velkojalta toimeksisaajan perittäväksi ja että asiointi tapahtuu jatkossa toimeksisaajan kanssa

- Saatavan peruste. Velkasuhde, velvoite tai sopimus, johon saatava perustuu, pitää yksilöidä riittävästi.
- Tiedot saatavasta niin, että eriteltynä ovat saatavan pääoma, korko, viivästyskorko ja perintäkulut. Lisäksi on esitettävä näiden erien yhteenlaskettu summa.

Yleisenä lähtökohtana on se, että koroista ilmoitetaan korkoprosentti, korko aika ja se pääoman määrä, jolle korkoa tai viivästyskorkoa on kertynyt. Myös euromäärät on ilmoitettava. Jos korkojen laskentaperusteita eli korkoprosenttia ei mainita, velalliselle on kuitenkin ilmoitettava, että hän voi pyynnöstä saada selvityksen korkojen määräytymisestä.

Jos perintäkulut ovat perintälain enimmäismääriä suuremmat, velalliselle on esitettävä niistä ja niiden perusteista erittely

- Maksun saaja, maksutapa ja maksuosoite.
- Velallisen mahdollisuus tehdä huomautuksia saatavan määrästä ja perusteesta sekä määräpäivä, jolloin saatava on viimeistään maksettava.

Velalliselle on varattava kohtuullisesti aikaa huomautusten tekemiseen ja maksamiseen. Jotta huomautusten käsittely olisi tehokasta, on syytä antaa velalliselle riittävästi tietoa siitä, mistä asioista velallinen voi esittää huomautuksia ja mitä lisätietoja velalliselta silloin tarvitaan.

Maksun määräpäiväksi voidaan asettaa päivä, joka on yleensä aikaisintaan 14 päivää siitä, kun maksuvaatimus on annettu tai lähetetty velalliselle.

Maksusuunnitelman mahdollisuudesta on myös perusteltua kertoa maksuvaatimuksessa.

Maksusuunnitelman mahdollisuutta ei mainita maksuvaatimuksen sisältöä koskevassa tyhjentävässä luettelossa (Perintä L 5 §).

Suoraan ulosottokelpoisten saatavien perinnässä maksuvaatimuksessa on ilmoitettava tässä perinnässä käytävissä olevat oikeuskeinot ja mahdollisuus hakea maksun lykkäystä.

Velalliselle on varattava huomautusten esittämistä varten kohtuullinen, vähintään 14 päivän aika maksuvaatimuksen antamisesta tai lähettämisestä.

Hallituksen esityksen (HE 199/1996 vp) mukaan 10 päivän aika maksua tai huomautusten esittämistä varten on riittävä. Myöskään 14 päivän aikaraja laskun, maksumuistutuksen tai maksuvaatimuksen lähettämisestä lähettämiseen ei mahdollista 10 päivää pitempää maksuaikaa (Perintä L 10 b §).

Velallisella ei ole perintäkulujen maksuvelvollisuutta silloin, kun hän on tehnyt sellaisia huomautuksia esimerkiksi saatavan perusteen oikeellisuuden suhteen, joiden selvittäminen olisi ollut perusteltua ennen perintään ryhtymistä.

Maksuvaatimuksessa on mainittava aina myös velallisen mahdollisuudesta tehdä toimeksisaajalle huomautuksia perintäkulujen määrästä ja perusteesta erityisesti, jos nämä ovat perintälain enimmäismääriä suuremmat. Lisäksi on mainittava velallisen mahdollisuudesta saattaa häneltä velotavien perintäkulujen kohtuullisuus kuluttajavalituslautakunnan tai yleisen tuomioistuimen arvioitavaksi.

Laki ei edellytä, että maksuvaatimuksessa mainitaan mahdollisuudesta tehdä huomautuksia perintäkuluista ja viedä asia kuluttajavalituslautakuntaan tai yleiseen tuomioistuimeen.

- Maksuvaatimuksessa on kerrottava, kenelle huomautukset on esitettävä.

Vaatimuksessa on mainittava toimeksisaajan asiakaspalveluyksikön/ henkilön yhteystiedot, jolle velallinen voi huomautukset tehdä ja johon saa vaivatta yhteyden.

Velallisella maksusuoja

Velallisen toimeksisaajalle maksama maksu on pätevä myös velkojaa kohtaan. Velallisella on oikeus luottaa siihen, että toimeksisaaja toimii toimivaltansa rajoissa tehdessään toimeksiantoon liittyviä sopimuksia. Velallisen ja toimeksisaajan välinen sopimus maksuajasta, maksutavasta tai muusta saatavan maksamiseen liittyvästä järjestelystä sitoo myös velkojaa.

Maksu on yleensä pätevä, vaikka velallinen maksaisi saatavan velkojalle eikä toimeksisaajalle sen jälkeen, kun asia on siirtynyt toimeksisaajalle. Velallinen joutuu kuitenkin maksamaan toimeksisaajalle jo aiheutuneet perintäkulut.

Arvonlisävero kuluttajaperinnässä

Toimeksisaaja ei saa periä toimeksiannosta maksettavaa arvonlisäveroa velalliselta silloin, kun on kysymys kuluttajasaatavan perinnästä ja velkojana on elinkeinonharjoittaja, joka on oikeutettu vähentämään perintätoimeksiannon palkkioon sisältyvän arvonlisävero-osuuden omassa verotuksessaan.

Perintäkulujen enimmäismäärät sisältävät arvonlisäveron niissä tapauksissa, kun vero voidaan periä kuluttajavelalliselta.

Elinkeinonharjoittaja, joka on elinkeinotoiminnastaan arvonlisäverovelvollinen, voi yleensä vähentää perintätoimistolle maksamansa arvonlisävero-osuuden omassa verotuksessaan. Myös kunnat ovat arvonlisäverovelvollisia liiketoiminnan muodossa harjoittamastaan toiminnasta. Arvonlisäveron perintäkielto koskee myös arvonlisäverovelvollisen elinkeinonharjoittajan ja kunnan arvonlisäverovapaita palveluja ja tavaroita koskevia saatavia, kuten terveyskeskusmaksuja. Jos perintäpalveluista maksettu arvonlisävero ei jää lopullisesti yrityksen tai kunnan kuluiksi, ne eivät voi periä kuluttajavelalliselta arvonlisäveroa osana perintäkuluja (MT 2001/005).

Ulkomailla syntyneen saatavan perintä

Suomessa rekisteröity ammattimainen perijä voi ottaa vastaan toimeksiannon ulkomailla syntyneen saatavan perinnästä. Ulkomaisen saatavan vapaaehtoisessa perinnässä on hyvän perintätavan lisäksi otettava huomioon myös saataviin liittyvät erityispiirteet. Erityisesti on selvittettävä saatavan peruste, joka perustuu usein velalliselle vieraaseen ulkomaiseen lainsäädäntöön.

töön. Myös kielivaikkeudet ja matka-ai-kataulut ovat voineet estää tai rajoittaa velallisen reagointimahdollisuuksia paikan päällä. Siksi on tärkeää, että velalliselle selvitetään perinnässä hänen oikeusasemansa ja käytettävissä olevat oikeussuojakeinot.

Perintälaissa ei aseteta velkojaosapuolelle velvollisuutta erityisesti selvittää saatavan perustetta tai velallisen käytössä olevia oikeussuojakeinoja perittäessä vapaaehtoisesti ulkomaista saatavaa.

JULKISYHTEISÖN ERITYISROOLI

Kun julkisyhteisö perii saatavaansa kansalaiselta, perinnässä on toimittava asiallisesti, tahdikkaasti ja otettava huomioon vähintään samat vaatimukset kuin elinkeinonharjoittajan perinnässään. Kuluttaja-asiamies valvoo julkisyhteisöjen perintää yksityishenkilöiltä ennen ulosottoon siirtämistä.

Kunnalla julkisyhteisönä on korostunut vastuu velkojana, koska sillä on usein paremmat mahdollisuudet arvioida velallisen tilannetta kuin muilla velkojilla. Yhteiskunnallisen vastuun näkökulmasta on keskeistä, että kunta harkitsee velalliselle aiheutuvaa kokonaisrasitusta ennen kuin lisää velallisen maksettavaksi tulevia kuluja.

Kuntien taloudenpidossa vallitsevat samanlaiset lainalaisuudet kuin yritystenkin taloudessa. Saatavien perimättä jättäminen ei ole oikeudenmukaista maksavia kuntalaisia kohtaan ja johtaa myös kunnallisen verorasi- tuksen kasvuun.

Antaessaan perinnän toimeksisaajalle kunnan on otettava huomioon, että perintää ammattimaisesti harjoittavat eivät toimi virkavastuulla. Kunnan onkin valvottava riittävästi toimeksisaajan perintämenettelyä. Eduskunnan oikeusasiamies on päätöksessään 1681/4/97 vuonna 1999 vahvistanut tämän periaatteen. Päätöksessään 1964/4/03, vuonna 2004 EOA on lisäksi todennut, että perintätoimistot hoitavat julkista tehtävää, kun ne perivät verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 1 §:ssä tarkoitettuja julkisia maksuja sekä julkisoikeudellisia rahasaamisia.

Elinkeinoluvan saanut perimisliike voi siis hoitaa julkista tehtävää, vaikka se ei toimi virkavastuulla.

Perinnän eteenpäin vieminen tilanteessa, jossa velallisella on esimerkiksi sosiaalinen suorituseste, ei ole useinkaan järkevää. Maksusopimuksia ja erilaisia maksujärjestelyjä pitäisi käyttää erityisesti silloin, kun kunta on velkojana, jotta velallisen tilanne ei muodostu ylivoimaisen raskaaksi.

Jos velalliselta ulosotetaan säännöllisesti osa tuloista, erillisperinnän

käynnistämistä yksittäisten saatavien osalta on syytä harkita erityisen tarkasti. Voidaan perustellusti kysyä, pitkitetäänkö perintää kohtuuttomasti, jos saatava siirretään kunnan oman perinnän jälkeen toimeksisaajalle ja vielä sen jälkeen ulosottoon. Kustannukset voivat tulla kunnan itsensä kustannettavaksi esimerkiksi lisääntyvänä toimeentulotukena.

Kuntien eri hallintokunnissa ei voi olla tietoa velallisen avoimena olevien velkojen kokonaistilanteesta eikä myöskään mahdollisista ulosmittauksista.

Kunnan palveluita käyttävät myös alaikäiset. Pääsäännön mukaan alaikäisen ei pitäisi voida velkaantua alaikäisyytensä aikana. Huoltajan pitäisi sitoutua maksuvelvolliseksi hänen suostumustaan edellyttävissä oikeustoimissa. Terveyskeskuskäynneistä sekä erilaisista sosiaalihuollon palveluista laskuttamisen pitäisi jo huoltovelvollisuuden perusteella kohdistua ensisijaisesti alaikäisen huoltajaan. Alaikäisellä pitää kuitenkin olla mahdollisuus saada näitä palveluja myös anonyymisti.

Julkisoikeudelliset saatavat

Perintälain soveltamisen kannalta on neljänlaisia julkisyhteisön saatavia.

- Saatavia joihin perintälakia ei sovelleta lainkaan. Näistä tyypillisiä ovat verot, sakot ja valtion viranomaisten suoritteista perittävät maksut.
- Saatavia, joihin perintälakia sovelletaan, mutta joita ei saa siirtää toimeksisaajan perittäväksi. Näistä esimerkkeinä ovat mm. pysäköinti- virhemaksut, julkisen liikenteen tarkastusmaksut ja TV-maksut.
- Saatavia, joihin perintälakia sovelletaan ja jotka saadaan siirtää toimeksisaajan perittäväksi. Tyypillisiä tällaisia saatavia ovat kuntien sosiaali- ja terveydenhoidon asiakasmaksut, vanhustenhuollon maksut, päivähoitomaksut ja eräät oppilaitosmaksut.
- Saatava on luonteeltaan yksityisoikeudellinen.

Julkisyhteisöjen saatavat ovat asianomaisen lain tai asetuksen nojalla yleensä suoraan ulosottokelpoisia. Suoraan ulosottokelpoisten saatavien perintäkulut voidaan myös periä suoraan ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä.

Esimerkiksi kirjastomaksut ja kuntien omistamien vuokra-asuntojen vuokrat eivät ole suoraan ulosottokelpoisia. Nämä saatavat ovat luonteeltaan yksityisoikeudellisia. Jos näiden saatavien vapaaehtoinen perintä – oma tai toimeksisaajan – ei onnistu, maksua on vaadittava velkomiskanteella tuomioistuimessa täytäntöönpanokelpoisen

tuomion saamiseksi.

Vakuutusyhtiöillä, jotka ovat yksityisiä liikeyrityksiä, on joissakin tapauksissa lakiin perustuva oikeus periä saatavaansa suoraan ulosottoteitse.

Kunnat ovat liiketoiminnassaan arvonlisäverovelvollisia ja ne voivat vähentää arvonlisävero-osuuden perintätoimiston palkkiosta. Näin ollen toimeksisaaja ei saa periä arvonlisävero-osuutta kuluttajavelalliselta.

Tämä kiello koskee myös kunnan saatavia arvonlisäverovapaista tavaroista ja palveluista, kuten esimerkiksi terveyskeskusmaksuja.

Ammattimainen perijä on velvollinen antamaan velalliselle kirjallisen maksuvaatimuksen. Ulosottokelpoisten saatavien perinnässä sekä velkojan että toimeksisaajan pitää antaa velalliselle tietoa mahdollisuudesta hakea maksulykkäystä ja käytössä olevista oikeuskeinoista.

Oikeuskeinoja ovat esimerkiksi oikeus hakea oikaisua tai muutosta, perustevalitusoikeus ja täytäntöönpanon kieltomääräys.

Maksuvaatimukseen on oheistettava myös ohje valituksen tekemiseen perinnästä. Lisäksi on ilmoitettava sen julkisyhteisön perintää hoitavan yksikön tai henkilön yhteystiedot, jolle velallinen voi tehdä saatavaa tai perintää koskevat huomautuksensa. Myös kuluttaja-asiamies on mainittava toimivaltaisena perintälain säännösten valvojana, samoin kuin mahdollisuus saattaa asia toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Valitusosoitus ja maininta maksulykkäyksen mahdollisuudesta on liitettävä veronulosottoasiaa koskevaan maksuvaatimukseen. Muuten maksuvaatimukseen ei tarvitse oheistaa ohjetta valituksen tekemiseen perinnästä tai mainintaa kuluttaja-asiamiehestä perintälain säännösten valvojana.

PERINTÄKULUT

Perintälain mukaan velallisen on korvattava perinnästä velkojalle aiheutuvat kohtuulliset kulut riippumatta siitä, periikö saatavaa velkoja itse vai toimeksisaaja. Kohtuullisuutta arvioitaessa on otettava huomioon saatavan suuruus, työmäärä, perintätehtävän tarkoituksenmukainen suoritustapa ja muut seikat.

Perinnässä ei saa aiheuttaa velalliselle tarpeettomia kustannuksia. Perintälain kohtuullisuusvaatimusta ei saa kiertää menettelyillä, joilla keinoitekoisesti nostetaan perintäkulujen määrää.

Esimerkiksi samaan velkasuhteeseen perustuvan saatavan osittaminen perintävaiheessa useaksi eri saatavaksi on hyvän perintätavan vastaista. Useampi-

eräisen maksusuunnitelman tekeminen on toki aina mahdollista.

Samaan velkasuhteeseen perustuva saatava voidaan perinnässä osittaa jokaiselle osamaksuerälle osamaksusaatavaa perittäessä tai silloin, kun tililuotto on alun perin sovitettu maksettavaksi tiettyinä päivinä erääntyvissä osissa.

Selkeästi hyvää perintätapaa rikkoo menettely, jossa saman velkojan saatavia peritään samalta velalliselta esimerkiksi puhelinperintänä yhdellä kertaa ja kuitenkin jokaisesta yksittäisestä saatavasta peritään erillinen kulu.

Saman velkojan samalta velalliselta olevat saatavat tulee mahdollisuuksien mukaan vapaaehtoisessa perinnässä yhdistää samaan maksuvaatimukseen kuten myös saataviin liittyvät korot ja perintäkulut korkoineen. Hyvän perintätavan vastaista on periä velalliselta perintäkuluja erikseen saatavalta ja jokaisen perintätoimenpiteen kuluerältä, kuten ulosotto menettelee taulukko- ja käsittelemaksuja periessään.

Tarpeettomien kulujen aiheuttamista on myös se, että velallisille lähetetään samana päivänä hänen pyytämänsä saldobahvistuksen kanssa samaa velkaa koskeva erillinen perintäkirje.

Kohtuusvaatimuksen lisäksi perintäkulujen määrälle on asetettu ylärajat. Kohtuulliset perintäkulut eivät tarkoita sitä, että ne olisivat kaavamaisesti samat kuin lain asettamat ylärajat.

Kuluttajasaatavaa perittäessä velalliselta voidaan perintätoimista vaatia enintään seuraavat määrät. Kulujen periminen edellyttää, että perintälain mukaisia perintätoimien aikarajoja on noudatettu:

- Kirjallisesta maksumuistutuksesta 5 euroa.
Puhelimitse ja sähköisesti tehty maksumuistutukset kuuluvat myös velallisen kuluvastuun piiriin. Näistä voi velalliselta periä muistutustavasta keskimäärin aiheutuvat kulut. Kulujen tulee kuitenkin olla kohtuullisia.
- Ammattimaisen perijän kirjallisesta maksuvaatimuksesta 21 euroa, jos saatavan pääoma on 250 euroa tai vähemmän ja 45 euroa, jos pääoma on yli 250 euroa.
- Suoraan ulosottokelpoista saatavaa koskevasta ammattimaisen perijän lähettämästä maksuvaatimuksesta 12 euroa.
- Koko jäännösaatavan kattavasta kirjallisesta maksusuunnitelmasta 30 euroa.
Enimmäiskulu on lähtökohtaisesti tarkoitettu kattamaan kaikki maksusuunnitelmaan liittyvien toimien, kuten osasuoritusten, kulut. Enimmäiskulu on tarkoitettu kattamaan myös suunnitelman tavan-

omaiset ja vähäiset muutokset, kuten jonkin maksuerän maksamisen lykkäämisen tai kokonaismaksuajan pidentämisen.

Enimmäismäärät ovat ehdottomia ulosottokelpoisten saatavien osalta. Jos todelliset perintäkulut ylittävät enimmäismäärät, velalliselle on esitettävä kulujen erittely ja niiden perusteet sekä kerrottava, että kulujen määrä on muuten sovellettavia enimmäismääriä suuremmat.

Joskus velallinen maksaa saatavan velkojalle samaan aikaan kun velkoja lähettää hänelle siitä maksumuistutuksen. Velalliselta voidaan periä muistutuskulut, jos muistutus on todella lähetetty ennen maksun saapumista velkojalle. Lisäksi on muistettava, että maksullinen muistutus saadaan lain mukaan lähettää aikaisintaan 14 vuorokauden kuluttua eräpäivästä ja uusi maksullinen muistutus aikaisintaan 14 vuorokauden kuluttua edellisen lähettämistä. Jos saatava on jo siirretty perittäväksi toimeksisaajalle, velallisen korvausvelvollisuus riippuu tässäkin vaiheesta siitä, onko toimeksisaaja ehtinyt ennen maksun saapumista tehdä velallisen kuluvastuun piiriin kuuluvia perimistoimia. Jos sellaisia ei ole tehty, toimeksisaajalle ei ole aiheutunut kustannuksia, joita se voisi periä velalliselta.

Velallisen kokonaiskuluvastuu

Saman kuluttajasaatavan vapaaehtoisesta perinnästä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään:

- 190 euroa, jos saatavan pääoma on 250 euroa tai vähemmän
- 220 euroa, jos saatavan pääoma on yli 250 euroa
- 59 euroa kokonaiskuluna suoraan ulosottokelpoisen saatavan perinnästä riippumatta siitä, millä tavoin tai kenen toimesta saatavaa on peritty.

Velalliselta voidaan vaatia enimmäismäärät ylittävät todelliset perintäkulut, jos perintä on ollut poikkeuksellisen vaikeaa eikä perintätoimia voida pitää suhteettomina, ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Silloin velalliselle on annettava erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista. Samalla on ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi kuluja vaaditaan yli muuten sovellettavan kokonaiskuluvastuun enimmäismäärän.

Enimmäismäärä on kuitenkin ehdoton suoraan ulosottokelpoisen saatavan perinnässä.

Jos perittävänä on suoraan ulosottokelpoinen kuluttajasaatava, myös saatavan perintäkulut voidaan periä ulosottoin ilman tuomiota tai

päätöstä siitä riippumatta, johtuvatko ne velkojan omista perintätoimista vai perintätoimeksiannon hoitamisesta.

Velallinen ei kuitenkaan ole yleensä velvollinen korvaamaan perintäkuluja, jos velkoja tai toimeksisaaja on menettänyt hyvän perintätavan vastaisesti. Kuluja ei myöskään tarvitse maksaa silloin, jos ammattimainen perijä ei ole antanut velalliselle lainmukaista maksuvaatimusta.

PERINTÄLAIN MUUTOKSEN VOIMAANTULO JA SOVELTAMINEN

Perintäkulujen määrää, niihin liittyviä aikarajoja sekä velallisen tiedonsaantioikeutta koskeva lainmuutos (8/005) tuli voimaan 1.5.2005 alkaen. Sitä sovelletaan voimaantumisen jälkeen velalliselta perittäviin perintäkuluihin, vaikka velallisen vastuu perintäkuluista on ennen lainmuutoksen voimaantuloa tehdyn sopimuksen mukaan ankarampi.

Velallinen on lain voimaan tullessa jo saattanut joutua maksamaan velkojalle perintäkuluja enemmän kuin häneltä lainmuutoksen mukaan voidaan periä. Siirtymäsäännöksestä seuraa kuitenkin, että velkoja ei ole velvollinen palauttamaan jo ennen lainmuutoksen voimaantuloa perittyjä kuluja, vaikka niiden määrä ylittäisikin uuden lain mukaiset enimmäismäärät.

Lain valvonta ja pakkokeinot

Kuluttaja-asiamies pyrkii ensisijaisesti neuvotteluratkaisuun, jos elinkeinonharjoittaja tai julkisyhteisö ei noudata perintälain säännöksiä. Tarvittaessa kuluttaja-asiamiehen on ryhdyttävä asian edellyttämiin pakkotoimiin tai vietävä asia markkinaoikeuden käsiteltäväksi.

Velkojaa tai toimeksisaajaa, joka menettelee hyvän perintätavan vastaisesti tai toimeksisaajaa, joka ei noudata perintälakia velalliselle annettavasta kirjallisesta maksuvaatimuksesta, voidaan kieltää jatkamasta tällaista menettelyä tai uudistamasta sitä tai siihen rinnastettavaa menettelyä. Kielto voidaan tarpeen vaatiessa kohdistaa myös elinkeinonharjoittajan palveluksessa olevaan henkilöön. Kieltoa, jonka kuluttaja-asiamies voi määrätä tai antaa väliaikaisena, on tehostettava uhkasakolla, ellei se erityisestä syystä ole tarpeellonta.

Konkurssien määrä selkeästi ennustettavissa talouskasvun **perusteella**

Euler Hermes Luottovakuutuksen keväisessä seminaarissa Helsingissä luennoinut Euler Hermes –konsernin taloudellisesta tutkimuksesta vastaava johtaja Philippe Brossard esitteli laajaa tutkimusta, joka osoittaa maksukyvyttömyyksen määrän korreloivan voimakkaasti talouden kasvulukujen kanssa. Tutkimuksen mukaan konkurssien määrän vakiona pitävä talouskasvun taso on eri maissa erilainen. Myös BKT:n muutoksen suhteellinen vaikutus maksukyvyttömyyksiin määrään vaihtelee maittain.

Konkurssien määrä on selvästi riippuvainen talouskasvun nopeudesta

Tutkimuksen mukaan talouden BKT:n muutoksen ja konkurssien määrän välillä on selvä ja mallinnettavissa oleva yhteys. Tutkimus on tehty vertailemalla eri kansantalouksien BKT-lukuja vastaavan ajanjakson maksukyvyttömyystietoihin. Tutkimuksessa tehtyjen havaintojen mukaan yhden prosenttiyksikön vähennys BKT:ssa lisää konkurssien määrää 3–13 % maasta riippuen. Suomen osalta prosenttiyksikön vähennys BKT:ssa lisää tutkimuksen mukaan konkurssien määrää noin 5 %:lla. Tutkimustulosten mukaan Suomen merkittävimmistä kauppakumppaneista BKT:n muutoksen merkitys konkurssien määrään on melko alhainen USA:ssa (4 %) ja Kanadassa (4,4%). Toiseen päähän taas sijoittuu Iso-Britannia 10 %:n tuloksellaan.

Tutkimuksen perusteella on myös laskettu maittain maksukyvyttömyyksiin määrän ennallaan pitävän BKT-kasvun taso. Tämä taso vaihtelee maittain melko vähän: tulokset liikkuvat 2–3 %:n tasolla. Suomen osalta konkurssien määrä pysyy tutkimuksen mukaan ennallaan talouskasvun ollessa 2,6 % vuodessa.

Suomen kauppakumppaneilla erilaiset näkymät

Tutkimuksen avulla pystytään melko tarkasti ennustamaan eri maiden tulevaa konkurssikehitystä talouskasvuennusteiden pohjalta. Euler Hermeksen ennusteen mukaan maailman

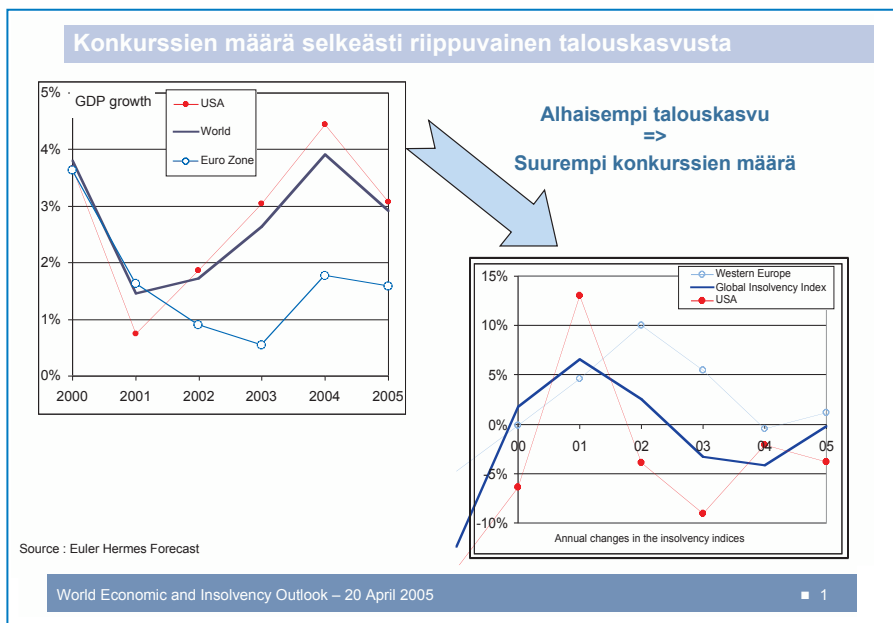
Suomessa prosenttiyksikön vähennys BKT:ssa lisää konkurssien määrää noin 5 %:lla, sanoo Philippe Brossard.

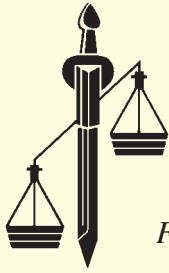
Muita alenevan konkurssikehityksen maita vuonna 2005 ovat Euler Hermeksen ennusteen mukaan mm. USA (-3,8 %), Ruotsi (-4,4 %) ja Puola (-6,2 %). Päinvastaista kehitystä taas odotetaan nähtävän mm. Italiassa (+3,4 %), Japanissa (+3,1 %), Saksassa (+1 %) ja Ranskassa (+2,1 %). Koko maailman talouden osalta maksukyvyttömyyksiin ennustetaan samana ajanjaksona vähentyvän 0,2 %:lla.

Luottovakuutusten kysynnän kasvun ennustetaan jatkuvan

Tutkimuksen valossa Euler Hermes odottaa luotto- ja takausvakuutusten kysynnän kasvun jatkuvan vakaana. Maailman talouskasvun hidastumisen vaikutus Euler Hermeksen tuotteiden maksutasoon jäänee tutkimuksen mukaisen ennusteen myötä käytännössä vähäiseksi.

Jussi Kattelus on asiakkuusjohtaja Euler Hermes Luottovakuutuksessa

FECMA newsletter

Federation of European Credit Management Associations

Number 14

Autumn 2005

The challenges ahead

At Credit Expo 2005 in Amsterdam on 24 and 25 November 2005, one of the topics to be aired will be the challenges facing credit managers in 2005 and beyond. Without wishing to pre-empt such a distinguished gathering of international credit management brain cells, it seems to me that the changing world is the greatest challenge. Things are happening in Europe – the euro carries on, but there are rumblings and mutterings from such diverse economies as Germany and Italy. France and Holland have voted down the European Constitution (a great relief to the UK's Mr Blair who still regards the prospect of putting it to the UK electorate in a referendum as his Arnheim - "A Bridge Too Far"). True, Luxembourg have given it a resounding thumbs up, but their decision equates to turkeys voting for the abolition of Christmas – the income from Euro bureaucracy is a major boost to the Lux economy. Notwithstanding the assimilation of the new 10, "old" Europe is beginning to see great shifts in working patterns, and some rather surprising things are happening. What is more surprising is that none of this has in reality anything to do with 9/11 or 7/7.

Take France and the United Kingdom for example. London in the first decade of the 21st century is now described as the cosmopolitan city full of opportunity, a description given to Paris in the 1920s. Back then, Paris was the destination for the young and the hopeful, the entrepreneurs and the thinkers, the free spirits and those determined to make something of themselves. In 2005, the educated young are leaving France in ever-increasing numbers (reckoned to be around 1,250,000 in the last 10 years) with the UK high on their destination list. True, the British are flocking to France in their droves, but as the outgoing French Prime Minister, Monsieur Raffarin, remarked wearily to Mr Blair in 2004 "we send you all our young people and we are getting all your elderly". I've got news for you, Monsieur Raffarin, a bit on the autumnal side I may be, but I am very much in possession of all my faculties! The truth is that French employment laws, the strangling 35 hour week, the bureaucracy and the titanic 60 per cent tax and social security burden are sending the movers and shakers across the English Channel. French companies are eager to snap up British companies, from water companies to plasterboard manufacturers, in order to find ways of stimulating both growth and profit, at the same time as British companies find the going tough with their French subsidiaries.

For somebody who has had a career dominated by multinational employers and global players, it does not take a crystal ball for me to look at a situation where the parent company in Wisconsin, or wherever, looking to reduce costs and over capacity,

decides to close its UK plant, rather than go through the expense and trauma of trying to close works in France or Germany. The knock on effect of that is demise in the UK of "big" business and an explosive growth of small and medium sized enterprises. Yet again, the UK is fast becoming the leader in another Industrial Revolution, this time reverting to the individual entrepreneur.

Perhaps it is this which is really attracting the best brains in Europe to head for Dover's white cliffs.

No doubt in Amsterdam, they will talk about all those issues which dominate the credit manager's life today – outsourcing, credit insurance, factoring, call centres, shared service centres, electronic data, the Internet, and many other major topics. Perhaps the biggest challenge, however, rests in the temptation to say "I am not re-inventing the wheel any more", pull up the drawbridge and retreat to the Languedoc with a cellar full of Merlot. It is a fact that the world in which we live is smaller by the day, and the sneeze on Wall Street may well have us all reaching instantly for our handkerchiefs. The credit manager, however, is the company's radar screen, picking up the incoming dangers long before the rest of the business community has any inkling of corporate missiles or storm clouds. It is the credit manager who not only knows more about customer service than most people in customer service, but puts it into practice in order to ensure both satisfaction and payment. This radar screen is picking up a seismic shift, spreading throughout Europe and beyond – the next 10 years will provide a whole new meaning to the phrase "Chinese Take Away".

On a less serious front, I read that in Dresden, Hamburg, Dusseldorf, Munich and Cologne courses are being run by an outfit called The German Holiday Academy to teach workers how to leave work behind when on holiday and have fun with the family. Leave the mobile phone and the laptop at home; forget the personal organiser and get down to the real purpose of a family holiday – sandcastles, ice cream and rides on roller coasters.

Actually, the more I think about it, the more I wonder if that is not actually the most serious challenge of all.

Glen Bullivant
Editor, FECMA Newsletter

CREDIT EXPO 2005, Congress and Exhibition Amsterdam RAI

24-25 November 2005 - see www.creditexpo.nl for more information

Celebrating 15 years of VVCM

Although the credit management function is rapidly growing in Europe, there are few opportunities for European credit managers to meet each other and share knowledge and experience. This is why I am so delighted to invite you to Credit Expo 2005, a truly pan-European congress hosted in the Amsterdam RAI by the Dutch Credit Management Association. All those involved in credit management are warmly invited to join us for this event, where numerous topics relevant at both the micro and the macro level will be on the agenda. Credit Expo 2005 will also feature a special exhibition for suppliers of various credit management services. Our fifteenth anniversary celebration will help expand your network of European partners: I hope you choose to join us!

Mannes Westhuis, VVCM Chairman

What is Credit Expo?

Credit Expo is an initiative of Amsterdam RAI, the Dutch Credit Management Association (VVCM) and the Federation of European Credit Management Associations (FECMA). The conference is intended to become an annual credit management event and is designed for a wide audience, including non-professionals. It will

feature the following highlights:

Keynote congress

To commemorate its fifteenth anniversary, the Dutch Credit Management Association, VVCM, is organising a European Credit Management Congress together with FECMA and the Amsterdam RAI. The congress will focus on international credit management professionals, with various keynote speakers from the Netherlands and abroad sharing their knowledge, vision and experience. Over 500 participants are expected.

Comprehensive exhibition

More than 30 leading companies will present their products and services in the field of credit and cash management. Meet and network with exhibitors from all market segments, including bailiffs' officers, factor companies, software suppliers, insurance companies, credit information agencies, outsourcing experts, professional education providers, banking institutions and recruitment agencies. Visiting the exhibition is free of charge.

Audit requirement in Sweden - to be or not to be?

Whether or not there should be a requirement to audit has been verified. The background is that a new law for limited companies will be implemented in year 2006 and this means that all limited companies will continue to be audited. The audit requirement for all companies was introduced in 1983. This was approved by most relevant bodies.

In Europe, there is a possibility for member countries to allow an exception from the audit requirement for companies with a turnover of less than 7.3m euros that employ less than 50 staff. This is an option that most countries have chosen, although the limit for what is considered to be a small company varies between these countries. In other Nordic countries that have an audit requirement there is a similar debate going on. The debate has also been held in the press and by the industry organisations.

Following an investigation, the Confederation of Swedish Enterprise has concluded that the audit requirement cannot be defended for small companies.

The question is very complex and there are a number of factors to take into consideration. The Swedish Credit Association is presenting the arguments used in the debate and the factors that should be considered to allow the Association to be able to decide for or against.

Arguments AGAINST an audit requirement

- For small companies, the cost for audit exceeds the benefit.
- The audited annual report is of marginal value when making a credit decision. Credit information, other information and requirements of security from the owners are more important.
- Banks may require the company to audit as a condition of giving credit without this being a legal requirement.
- Most countries in the EU have taken away the audit requirement for small companies.

- Most countries in the EU have today are working hard to simplify matters for small companies.

Arguments FOR an audit requirement

- An audit contributes an element of 'business competence' to each company.
- The accountant guarantees compliance with laws and rules.
- The accountant guarantees the standard of auditing.
- The accountant's reporting assists in obtaining capital.
- The audit means that competition may be held under fair conditions.
- Credit information companies use the information from the annual reports and audit statements in their analysis of each company. Suppliers to small companies demand a basis for the credit evaluation of the company.
- More than half of the companies with a qualified audit statement had gone into liquidation within five years, compared with 20 per cent of companies with an unqualified audit statement. The earlier the risk of insolvency is identified, the greater the chance of avoiding liquidation.
- The presence of an accountant in a company has a preventative effect on economic crime.
- Since the formation of a limited company implies freedom from liability, a closer form of independent control is needed. If the company does not want to be audited, the activity may be run in the form of a partnership or single proprietorship.

There are many arguments for and against an audit requirement in small companies. A complete analysis of the different arguments used in the debate has not yet been made. Until such a comprehensive analysis has been made in cooperation with relevant interest groups such as suppliers, customers and creditors, a final decision may be difficult to reach.

Malta has joined ERM II - but there's still a long way to go!

Together with Cyprus and Latvia, Malta was approved to enter into the ERM II from 2 May 2005.

The ERM II is one of the four nominal Maastricht convergence criteria that must be met before a country can adopt the euro. Entry into ERM II implied re-pegging of the Maltese lira from a three-currency 'basket' (US\$, GBP and euro) to a single currency 'peg' – the euro. However, the Maltese lira remains the sole legal tender currency in Malta and the Euro is still a foreign currency like any other.

To adopt the euro is surely not an easy task for Malta and its authorities. Malta has to work hard to meet the requirements before it can join the euro zone. The Maastricht criteria state that:

1. the inflation rate, observed over a period of one year before the examination, cannot exceed by more than 1.5 percentage points that of, at most, the three best performing EU Member States in terms of price stability;
2. the government, at the time of the examination, should not be in an excessive deficit position. In principle this means that the ratio of government deficit to GDP should not exceed 3 per cent, or it should be close to 3 per cent, but approaching 3 per cent steadily and continuously. Higher deficits will only be considered if the EU considers them exceptional. Additionally, the ratio of government debt to GDP should not exceed 60 per cent, or it should be close to 60 per cent, but approaching 60 per cent steadily and continuously;
3. the Member State should have respected the normal fluctuation margins provided for by the exchange rate mechanism of the EU without severe tensions, especially without devaluing against the euro, for at least two years before the examination; and
4. the average nominal long-term interest rate must not exceed that of the three best-performing Member States in terms of price stability by more than two percentage points.

In order to satisfy the Maastricht criteria, the Maltese authorities committed themselves to pursue sound policies and to monitor closely any macroeconomic developments to maintain stability. This would mean a high degree of budgetary discipline from the government side to identify any defaults at an early stage and to take corrective measures accordingly and timely.

Quoting from the news release issued by the National Statistics Office – Malta on 8 March 2005, it transpires that, in

2004, the general government net borrowing (or deficit) was equivalent to 5.2 per cent of the Gross Domestic Product, and at the end of 2004, the nominal general government gross consolidated debt amounted to Lm1,868.9m, or 75.0 per cent of the Gross Domestic Product. Still a hard nut to crack!

The competitiveness of the Maltese economy is another area that must be addressed. Economic growth is critical. The figures show that total industry turnover dropped by 0.3 per cent in the first quarter of this year when compared to the same period last year. At the same time, employment was up four per cent and wages and salaries climbed by 5.1 per cent.

Nevertheless, after a period of two years in the ERM II, Malta will be examined by the ECB and the European Commission to determine whether it meets the Maastricht criteria and whether its economic and monetary legislation is in line with that of the EU.

Moody's Investors Service was reported to have said in a recent credit report on Malta that "Malta's hope of being able to adopt the euro in 2008 should be achievable, assuming that the government remains committed to its programme of fiscal consolidation".

Moody's also said that Malta also enjoyed relatively low inflation and unemployment, which averaged 2.7 per cent and 7.3 per cent respectively in 2004.

Malta's rating, the agency added, was constrained by a number of factors, of which the most important was the high and rising level of public debt, accumulated through years of fiscal slippage. At the end of 2004, the government's gross direct debt amounted to 75.6 per cent of GDP, the highest level among the new member states. The fiscal deficit is only expected to dip below the Maastricht criterion of three per cent of GDP in 2006.

Furthermore, Moody's said that the rating could improve with a sustained improvement in fiscal performance leading to a significant decline in the public debt and the rating would deteriorate if there was continued fiscal slippage leading to the further accumulation of public debt.

It said the entry into ERM II increased the likelihood that Malta would be able to adopt the euro by the beginning of 2008 but only if the government remained committed to its programme of fiscal consolidation.

Whether Malta fulfils Maastricht criteria and adopts the Euro by 2008 may be a political objective and a debatable matter, the critical economic issue for the well-being of Malta is surely for the government to reduce the public debt and to ensure that the competitiveness of the Maltese economy is improved and sustained.

Josef Busuttill, Malta Association of Credit Management

FECMA Members

Belgium	www.vlerick.be	Italy	www.acmi.it
Denmark	www.dkforum.dk	Malta	www.macm.org.mt
Finland	www.luottomiehet.fi	Netherlands	www.vvcm.nl
France	www.afdcc.com	Norway	www.dbpartner.no
Germany	www.credit-manager.de	Spain	www.gerentescredito.es
Ireland	www.iicm.ie	Sweden	www.kreditforeningen.se
Israel	www.bdi.co.il	United Kingdom	www.icm.org.uk

Finnish credit businesses seek clearer rules for debt collection concerning under-age persons

In Finland each year, enforcement authorities claim millions of euros in debt from thousands of under-age persons.

Finland's Consumer Ombudsman has issued a set of guidelines relating to good consumer debt collection practices, including a recommendation that under-age persons should not be the subject of debt collection practices. According to the guidelines, this can be justified on the grounds that persons under 18 years of age cannot become indebted pursuant to any contract and cannot therefore be subject to debt collection measures. The guidelines state that the ban on purchasing on credit applies to all income of under-age persons, meaning that they cannot even use their earnings to purchase on credit.

Requirements set in the guidelines regarding good collection practice must also be complied with when undertaking collection procedures as, according to the guidelines, these requirements can be considered a part of a debt collector's public liability.

However, according to a report published recently by the Ministry of Justice, enforcement authorities in Finland annually claim millions of euros of debt from thousands of under-age persons. The majority of under-age debtors are 15-17 years of age, around 800 are under 15 years of age and of these some 300 are under 10 years old.

Luottomiehät-Kreditmännerna ry, the Finnish member association of FECMA, and the Consultative Committee for the Credit Business consider that it is contradictory that a public authority denies

creditors and their representatives the right to collect a legally created debt from an under-age person, while an organisation that is part of the state's judicial system is allowed to enforce collections on even very young indebted persons.

An under-age person can become indebted for a number of reasons. The debt may be based on damage compensation liability, permission issued by a guardianship authority, or a liability for legality of purchase. Under-age persons may have incurred tax debt or raised study loans guaranteed by the state on their own account without the approval of a guardianship authority. It must also be noted that the Guardianship Services Act allows persons under the age of 18 years to conduct court action that can be considered routine and of minor importance.

An under-age person may freely conduct court action with funds earned through work or granted for use by the person's legal guardian. Such court action may entail various responsibilities.

Since persons under the age of 18 years may legally become indebted in a number of ways, creditors must be entitled to demand payment for what they are owed. It can be deemed obvious that if an under-age person is liable for a debt, collection should be targeted at this under-age person instead of his/her guardian.

Luottomiehät-Kreditmännerna ry and the Consultative Committee for the Credit Business consider that the ban on collecting from under-age persons is not based on law and that the Finnish Government should therefore ensure that those parts of the Consumer Ombudsman's guidelines are revised.

From Ireland:

The European Enforcement Order for uncontested claims Regulation (Council Regulation 805/2004)

This Regulation, which has been adopted and signed into law in Ireland, comes into effect throughout the Union (except Denmark) on 21 October 2005.

There are already various conventions for example Brussels, Lugano and San Sebastian covering most countries of Europe as well as Council Regulation 44/2001, which enables a judgment of a court in one country in a civil or commercial matter to be turned into a judgment in a second country in which it is to be enforced.

The new Regulation 805/2004 relates specifically to uncontested claims and creates a European Enforcement Order (EEO). Where a claim is made in one court the procedures of that court are followed, judgment obtained and, provided certain minimum requirements are met, the court in the state where enforcement is sought cannot query it later. The court issuing the judgment can also issue a EEO which can be sent with a copy of the judgment, which must be in the defendant's language or have a translation, to a court in the state in which the EEO is to be enforced.

The European Order for Payment Procedure Regulation

Towards the end of 2004 there was a great deal of publicity in legal circles about this draft regulation which it was proposed should come into effect on 1 January 2006 and that each member state should make key decisions with regard to the implementation by July of 2005.

The draft Regulation set out a skeleton which was to be fleshed out by the law of the implementing member states and the essence of the Regulation is to provide a process whereby a judgment can be obtained simply and quickly in respect of an uncontested claim in civil and commercial matters.

Our Government advises that negotiations on the draft Regulation, including an agreement on an implementation date, are continuing, and that it cannot give any definite indication when negotiations are likely to conclude.

Other sources advise that there have been various representations made by interested parties around Europe, many of whom have recommended that this regulation should apply only to inter-state debts and not to intra-state debts.

Jim Logue FIICM, Chairman Technical Committee, Irish Institute of Credit Management

Eurooppalainen täytäntöönpanoperuste (EEO)

TEKSTI: TUULIKKI HÄKKILÄ KUVA: RISTO SUVIALA

Laki riittauttamattomia vaatimuksia koskevasta eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta tuli voimaan Suomessa 21.10.2005. Laissa annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta N:o 805/2004 täydentävät säännökset. Asetus liittyy Euroopan unionin saatavien perintää koskeviin harmonisointipyrkimyksiin.

Kansainvälisessä perinnässä on aina jouduttu pohtimaan kysymystä, missä maassa maksamattomasta saatavasta onärkevintä hankkia oikeuden päätös. Suomalaisen myyjän kannalta saatavan perintä oikeusteitse ulkomaista velallista vastaan olisi Suomessa helpoin ja usein edullisin vaihtoehto, mutta päätöksen täytäntöönpano tuottaisi ongelmia. Oikeuden päätös velallisen kotimaassa on helppo panna täytäntöön, mutta päätöksen hankkiminen on vaivalloisempaa. Oikeuskäytännöt ja varsinkin niihin liittyvät kustannukset poikkeavat eri maissa hyvinkin paljon.

Aikojen kuluessa on solmittu useita sopimuksia ulkomaisten tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta. Suomen kannalta vanhin on Pohjoismaiden välinen sopimus. Luganon sopimuksessa 1988 on sopimusmaiden joukko jo huomattavasti suurempi. Viimeisin ulkomaisten tuomioiden täytäntöönpanoa koskeva sopimus on Bryssel I –asetus vuodelta 2002, joka koskee Euroopan unionin maita (Tanska poisluettuna).

Täytäntöönpanomenettelyssä on kuitenkin eri jäsenvaltioiden välillä suuriakin eroja. Esimerkiksi Suomessa ulkomainen tuomio tulee en-

sin vahvistaa käräjäoikeudessa, ja käräjäoikeuden päätös yhdessä alkuperäisen tuomion kanssa muodostavat täytäntöönpanoperusteen. Mikäli alkuperäinen tuomio on laadittu muulla kuin täytäntöönpanovaltion virallisella kielellä, se on käännettävä ko. kielelle. Kun kyse on riidattomasta saatavasta hankitusta päätöksestä, vahvistusmenettelystä ja käännöstyöstä aiheutuvat lisäkulut merkitsevät usein jopa yli kaksinkertaisia kustannuksia.

Tähän ongelmaan törmäävät varsinkin velkojat, joilla on saatavia kuluttajilta. Suomessa hankittu oikeuden päätös ei sellaisenaan ole paljonkaan arvoinen, kun velallinen on muuttanut Espanjan aurinkoon. Päätös tulee täytäntöönpanoa varten ensin kääntää espanjaksi. Ennen kuin päätös on saatu espanjalaisille ulosottoviranomaisille, velallinen on saattanut siirtyä Saksaan, jolloin edessä on uusi käännöstyö ja lisää kuluja.

Eurooppalainen täytäntöönpanoperuste tulee helpottamaan tilannetta Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa sellaisissa tuomioistuimen päätöksissä, joissa velallinen ei ole riittauttanut velan luonnetta tai määrää. Asetusta sovelletaan myös riidattonta saatavaa koskeviin tuomioistuimissa tehtyihin sovintoihin ja virallisiin asiakirjoihin.

Eurooppalainen täytäntöönpanoperuste on ao. tuomioistuimen tai viranomaisen vahvistama vakiolomake, joka liitetään oikeuden pää-

tökseen tai asiakirjaan. Päätös ja vakiolomake muodostavat yhdessä täytäntöönpanoperusteen. Vakiolomake on käännettävä täytäntöönpanomaan kielelle, varsinaista oikeuden päätöstä ei enää tarvitse kääntää. Suomessa hyväksytään nyt voimaan tulleen lain mukaan suomen- tai ruotsinkielisen käännöksen ohella myös käännös englanniksi.

Uuden asetuksen suoma mahdollisuus kannattaa hyödyntää aina kun haluaa varmistaa, että oikeuden päätös on pantavissa täytäntöön myös jossain muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Päätöstä haettaessa on pyydetävä viranomaisesta vahvistamaan päätös samalla myös eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi.

Filosofian maisteri Tuulikki Häkkilä on Collectum Oy:n toimitusjohtaja

Uudet jäsenet

20.09.2005

Eekkinen, Leif
tiiminvetäjä
Tapiola-ryhmä
perintöosasto
02010 Tapiola

Kattilakoski, Aila
talouspäällikkö
Onninen Oy
PL 109
01301 Vantaa

20.10.2005

Lampinen, Timo
talousjohtaja
Oy AGA Ab
Karapellontie 2
02610 Espoo

Helsingin oikeustalo on entinen viinatehdas

TEKSTI JA KUVAT: RISTO SUVIALA

Helsingin Salmisaareen on muodostunut maamme suurin oikeudenhoidon keskitelmä, kun Helsingin kärjäoikeus, Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirasto ja Helsingin oikeusaputoimisto ovat muuttaneet uuteen oikeustaloon. Toiminnot uudessa talossa alkoivat 1.11.2004.

Noin 30 Luottomiesten jäsentä otti 10.11.2005 osaa yhdistyksen syysretkeen, joka suuntautui Salmisaareen. Vuonna 1940 valmistunut entinen Alko Oy:n pääkonttori ja tehdas peruskorjattiin vuoden 2004 loppuun mennessä oikeustaloksi ja eri yrityksille vuokrattaviksi toimistotiloiksi. Kapiteeli Oy:n omistaman rakennuksen peruskorjauksen suunnitteli Arkkitehtitoimisto Tuomo Siitonen Oy. Rakennustöiden arvo oli noin 60 miljoonaa euroa.

Salmisaarentalo rakennettiin vuosina 1937-1940 Alkon pääkonttoriksi, tehtaaksi ja keskusvarastoksi. Talon pääsuunnittelija oli arkkitehti Väinö Vähäkallio. Sienimallisten pilareiden varaan suunnitellussa tyylipuhtaassa funkisrakennuksessa oli sekä vanhaa teollisuusmiljöötä että valmista toimistotilaa. Sienimäiset pilarit ovat keskeinen visuaalinen elementti oikeustaloksi muuttuneessa kiinteistössä.

Varsin erikoista rakennuksessa on se, että kaikissa yhdeksässä kerroksessa on eri huonekorkeus. Ylimmässä kerroksessa on matalin korkeus ja toisessa kerroksessa – entisessä pulottamossa – korkein.

Viinanvalmistukseen keskittyneen Altia Corporationin pääkonttori jatkaa toimintaansa entisissä tiloissaan. Alko Oy:n pääkonttori ja keskusvarasto ovat muuttaneet Vantaan Kuninkaalaan. Alkohon luopui uuden alkoholilain myötä viinanvalmistuksesta kymmenisen vuotta sitten.

Erinomaisena oppaanamme toiminnut Helsingin kärjäoikeuden hallintojohtaja Antero Nuotto kertoi kärjäoikeuden hakeneen uusia tiloja jo 1990-luvun puolivälistä alkaen. Länsi-Pasilassa sijainnut ja vuonna 1984 valmistunut oikeustalo oli jo pitkään osoittautunut liian pieneksi ja toiminnallisesti vanhentuneeksi.

Luottomiehiä istuntosalissa.

Länsi-Pasilan kiinteistöstä ei ole tehty vielä uutta sopimusta, mutta poliisi on kiinnostunut rakennuksesta.

- Toivoimme myös pääsevämme lähemmäksi keskustaa ja asiakkaita. Yhteydet toimivat joka suuntaan. Salmisaarentaloon pääsee Porkkalan-katua pitkin paikallis- ja seutuliikenteen linja-autoilla sekä raitiovaunulla numero 8. Talon ohi kulkee myös kevyen liikenteen väylä. Lähin eli Ruoholahden metroasema sijaitsee 10 minuutin kävelymatkan päässä, sanoo Antero Nuotto.

Toiminnallisuus, turvallisuus, tekniikka

Uudessa oikeustalossa on sovellettu kolmen T:n periaatetta – toiminnallisuutta, turvallisuutta ja tekniikkaa. Seuraavassa keskitytään tekniikkaan.

Taloon on tehty kattava kaapelointi. Äänentallennus tapahtuu digitaalisesti kovalevyille. Esimerkiksi todistajakertomusten nauhoituksista on luovuttu. Helsingin hovioikeudella on käyttöoikeus digiarkistoon. Joka istuntosalissa on puhelinodistelumahdollisuus. Mahdollisuus videoneuvotteluun on kaikkien muiden paitsi syytetytyn kanssa.

Salmisaaren oikeustalon puheratkaisut perustuvat kokonaan VoIP-

tekniikkaan. VoIP (Voice over IP) – tekniikkaa hyödyntävissä ratkaisuisa puheliikenne kulkee puhelinverkon sijasta internetprotokollan (IP) avulla dataverkossa. Oikeustalon puheratkaisuisa on integroitu puhelinvaihte-, lanka- ja mobiilipalvelut yhteen järjestelmään.

Dokumenttikamera oli kaikille paikalla oleville luottomiehille aivan ihmeellinen laite. Näitä on kärjäoi-

Hallintojohtaja Antero Nuotto istuntosalin ovella.

keudessa noin 20 kappaletta. Dokumenttikamera korvaa piirtoheittimen. Siinä ei tarvita kalvoa. Kuva heijastetaan valkokankaalle. Kameralla voidaan tutkia esimerkiksi puukkoa, jota voidaan kameran avulla kiertää vasta- ja myötäpäivään sekä zoomata lähes mikroskooppimaisen tarkalle tasolle. Tämä laite täytyy saada kaikkiin koulutuspaikkoihin! Hinta voi olla esteenä – toistaiseksi.

Faktoja Helsingin käräjäoikeuden oikeudenkäynti- ja hallintoasioista

Käräjäoikeuden päällikkönä toimii laamanni Kauko Huttunen. Käräjätuomareita on 78 ja kansliahenkilökuntaa 183. Lautamiehiä on 552, jotka tietokone arpoo istuntoihin.

Istunto-osastoja on yhteensä seitsemän. Lisäksi on hallinto-osasto. Tärkeimmät osastot luottomiesten tehtävien kannalta ovat osasto 2, jossa käsitellään konkurssiasiat ja osasto 4, jossa käsitellään summaariset asiat kuten suppeat haastehakemukset velka-asioissa. Helsingin käräjäoikeus käsittelee vuodessa noin 21.000 summaarisia asioita. Tämä tekee 84 asiaa joka työpäivä.

Dokumenttikamera - ihmelaite.

Juhana Blomstedtin teos Sisyfos. Huomaa talolle tyypillinen sienimäinen pilari vasemmalla.

Yleiskuva oikeustalon sisätiloista.

Luottomiesten syyskokous 10.11.2005

Helsingin oikeustaloon tapahtuneen tutustumisen jälkeen luottomiehet siirtyivät kadun yli Kaapelitehtaan Ravintola Hima & Saliin pitämään sääntömääräistä syyskokousta. Kokoukseen osallistui 25 yhdistyksen jäsentä.

Syyskokouksen tärkeimmät päätökset:

- Vahvistettiin hallituksen esittämä talousarvio vuodelle 2006. Jäsenmaksun suuruus on 35 euroa ja kannatusjäsenmaksu 210 euroa. Jäsenmaksut pysyivät siis ennallaan. Maksupäivä on 13.2.2006.

- Valittiin hallitukseen kolme uutta jäsentä erovuoroisten sijaan. Valitut ovat yhteyspäällikkö Timo Heinonen (Suomen Asiakastieto Oy), myyntijohtaja Sami Ijäs (Euler Hermes Luototakuutus) ja asiakaspalvelupäällikkö Satu Lindholm (Lindorff Oy). Erovuorossa olivat Arja Fagerström, Mikko Heiskanen ja Mikko Sirkkiä.
- Valittiin hallituksen puheenjohtajaksi vuodeksi 2006 Ulla Heikkilä. Ulla siis jatkaa entisessä tehtävässään. Varapuheenjohtajaksi valittiin Kristian Vuorilehto.
- Valittiin tilintarkastajiksi Minna Ruotsalainen ja Vesa Turunen. Varati-

lintarkastajiksi Kai Palmén ja Heikki Ojama.

- Valittiin luottoalan neuvottelukuntaan seuraavaksi vuodeksi Pertti Larva, Tuula Lehtonen, Lars Meyer, Timo Mäki, Kimmo Mökkönen, Mikko Parjanne, Jyrki Pekkala, Risto Suviala ja hallituksen puheenjohtajana Ulla Heikkilä. Lehtonen ja Meyer ovat uusia. Tom-G. Ahlroos ja Kari Mälikärki ilmoittivat, etteivät ole enää käytettävissä tähän luottamustehtävään.

LET'S HEAR IT FOR CREDIT IN 2006!

It may well come as a revelation to many senior business executives that at any given time in any financial year Accounts Receivable may be the largest single asset on their Company's balance sheet with all the Working Capital ramifications that has. Readers of this magazine might therefore be surprised that there is frequently a shroud of mystery surrounding the credit and risk management professions. The perception of its role in many major corporations is as a complete dichotomy to the sales function. When sales celebrate success the vodka or, perhaps, the cloudberry liqueur is opened. When credit succeeds they are merely doing their job. And yet probably the oldest adage in the credit profession is 'A Sale Is Not A Sale Until We Get Paid'. Surely then it should be considered a core activity in any business and one that should be shouting its expertise and successes from the rooftops? This is a particularly valid comment when one considers the ever-changing demands on the credit practitioner. 2006 will typically prove the point with the fundamental need to practice and remain aware of developments in such areas as Anti Money Laundering Legislation, EU Legislation On Late Payment, Basel II and, for many, Sarbanes-Oxley.

It is perhaps fair to state that traditionally credit practitioners have only themselves to blame for their perceived lack of recognition in many work places. There is a long and distinguished profession. Yet it has never followed its financial colleagues in accounting and banking in developing a stand-alone academic qualification that is recognized both domestically and internationally. Many members of the Federation of European Credit Associations (FECMA) – and Luottomiehet-Kreditmännerna – is one of them – have excellent international credit modules within their wider programmes, but the profession is crying out for basic, intermediate

and advanced stand-alone qualifications that will enhance the career and promotion prospects of its students. Thankfully developments are underway in various parts of the world to address the problem with such as FCIB's International Credit and Risk Management 'On Line' Course. Launched in September 2003, this 12 module 13 weeks Course is held three times a year, with over 600 students from more than 30 countries around the world having already graduated from it and achieving the Certified International Credit Practitioner (CICP) designation.

Crucially, how should we view a partnership of equals between credit and sales? The two functions are quite distinct operations, although working towards the same end. Even though they both deal with new and repeat customers, they frequently operate independently. None the less, partnership can effectively develop through:

- Cooperation – Credit and sales are independent. Without sales there is no need for a credit department. Without credit making it possible for customers to buy, there is no need for sales.
- Communication – Credit and sales each has account information the other needs. Communication works only if it goes both ways.
- Courtesy – Cross-functional cooperation requires courtesy and respect in order to succeed.

There are times when the sales staff know that obtaining the business of a particular customer is important to the company's distribution plans, to develop a new market or for maximizing shipping efficiency. If sales can explain this importance to the credit staff, a more informed credit decision will result that combines both credit information and sales strategy. Cooperation, Communication and Courtesy help the two teams to reconcile their differing missions for the good

Tim Lane is Director of European Operations, FCIB Corporation

of the company. By cooperating, they work together to make the prospect a customer. By communicating, they discuss the reasons why the prospect is worth the credit risk. Courtesy enables them to fulfil their own functional responsibilities and continue to work on a creative solution of finding a way to grant credit.

There we have three basic steps for partnership; but in finally banishing credit's image as 'Sales Prevention Department' it is crucial for the two operations to recognize their responsibilities to each other. They must both undertake:

- Neutral, open-minded investigation of all prospective and current customers
- Monitoring of established customers for changes in financial stability
- Diagnosis of potential problems in individual prospects and customers
- Working together to develop a collection approach that collects cash, reduces risk and enhances customer relations

Credit should adopt a pro-sales attitude:

- By being focused on increasing overall company sales and profits
- By identifying flexible customer approaches that allow extending credit to even the most marginal customers
- By maintaining a credit programme that is consistent with their industry, their region and with customer economic conditions

Credit and sales are highly skilled professions that should form part of the core activities of most manufac-

turing entities. Their successes and failures should be shared and treated with equal recognition. Developing a strong and mutually supportive relationship between credit and sales is much easier if both departments remember that they are members of the same business team.

QUESTION: How can the international credit practitioner specifically begin to implement these suggestions?

ANSWER: By seriously considering membership of Finance, Credit and International Business (FCIB)

FCIB is the international arm of the National Association of Credit Managers in the United States. It was founded in 1919 and has its headquarters in Columbia, Maryland. The European Chapter was founded in 1967 and is managed from Oxford, England. The Association currently has over 1,000 corporate members worldwide, including such Finnish companies as Kaukomarkkinat Oy, Myllykoski Corporation, UPM Kymmene and Larox OYJ. Its Honorary Representative in Finland is Kari Mälikarki, Treasury Manager of Kaukomarkkinat Oy who may be contacted on 9 521 6300 or email to Kari.Malikarki@kaukomarkkinat.fi.

FCIB's role in life is to educate its members in the very best practices of international credit and risk management. This is achieved by: -

- International Conferences held three times a year in major European cities. The next of these will be in Madrid from 12 to 14 February 2006. October's Conference in Prague attracted 135 credit professionals from across Europe.
- An 'Online Resource Library', offering international news, research material, publications and much more. A free two weeks trial period is offered by visiting http://www.fcibglobal.com/news-site/library_trial.html.
- The aforementioned 'International Credit and Risk Management Online Course', for in-depth understanding of the risks of international business. Full details may be found on <http://vu.msu.edu/preview/fcib001/>.
- A quarterly Credit and Collection survey covering virtually every export market in the world.
- Individual Industry Group membership in such sectors as Forest Products, Chemicals and Metals.

- Credit and Country Reports, which may be ordered on an individual basis, without recourse to a fixed contract.

As well as servicing Europe, FCIB has expanded to the Middle East. Recognising the importance of the Gulf Corporation Council (GCC), and its neighboring regions, it has established an annual Conference held in Dubai. The next in this series will be held from 19 to 21 March.

Full corporate membership is USD 840 per annum, with subsequent membership fees reducing to USD 420 and USD 100 for affiliate and associate membership respectively. Further information about the Association may be obtained from Kari Mälikarki on the co-ordinates given above or Tim Lane, FCIB Director of European Operations, telephone: 00 44 1865 481630, email: timlane@fcibeurope.org.

Credit is a challenging, stimulating and important profession.

SO 'LET'S HEAR IT FOR CREDIT IN 2006'!

100 miljoonan toimipaikan raja ylittyi!

Kasvutarinamme

- D&B:n maailmanlaajuinen yritystietokantamme perustettiin vuonna 1993. Silloin se sisälsi 28 miljoonan toimipaikan tiedot.
- Viisi vuotta myöhemmin vuonna 1998, toimipaikkojen määrä oli 50 miljoonaa.
- Yhdeksän vuoden kuluttua vuonna 2002, vastaava luku oli jo 75 miljoonaa.
- 12 vuotta myöhemmin vuonna 2005, olemme ylittäneet 100 miljoonan rajan!

Hoidamme

- Suomessa lähes 15 000 tietoelementtipäivitystä joka päivä!

Dun & Bradstreet Finland Oy
Vattuniemenkatu 21 A, 00210 HELSINKI
Puh. 09-2534 4400 - fax. 09-5022 940
www.dnb.com/fi

Decide with Confidence

Kiinalainen juttu

Taavi Kallankari ja Puhemies Mao Pekingin Kieletyssä kaupungissa.

Kiina on yksi globalisaation suurimmista hyötyjistä. Viimeisimpien tilastojen mukaan bruttokansantuote on kasvanut ensimmäisen yhdeksän kuukauden aikana 9,4 % ja ensi vuonna odotetaan n. 9 % kasvua. Näihin tilastoihin voi kuitenkin suhtautua varauksella. Miten maassa, jossa on yli 1,3 miljardia asukasta ja jonka pinta-ala on 9,5 miljoonaa neliökilometriä, pystytään yleensä tekemään minkäänlaisia tilastoja, varsinkin kun harmaan talouden osuus maan taloudesta on todella merkittävä. Välillä tuntuu, että kasvuluvut arvotaan keskushallinnossa ja paikallishallinto antaa tarvittavat luvut, jotta tarvittava kasvu voidaan saavuttaa. Voimakas talouskasvu on kuitenkin tosiasia ja luultavasti suurempaa kuin tilastot antavat ymmärtää. Bruttokansantuote per henkilö ylitti viime vuonna 1000 \$ maagisen rajan ja ihmisten vaurastuminen on nähtävissä asunorakentamisessa ja autokannan kehityksessä.

Talouden kasvu on todellinen dilemma Kiinan hallitukselle. Infrastruktuuri ei kestä yli 9 % kasvua mutta toisaalta maa tarvitsee yli 7 %:n kasvun pitääkseen yllä taloudellisen toimeliaisuuden ja hillitäkseen työttömyyden kasvua. Varallisuuden kasvu ei kuitenkaan jakaannu tasaisesti vaan edelleen yli 900 miljoonaa kiinalaista tienaa vähemmän kuin 1000 \$ vuodessa. Vauraus kerääntyy länsirannikolle varsinkin Pekingiin, Shanghaiin ja Kantoniin. Kiinassa vallankumoukset ovat aina alkaneet maaseudulta joten maalaisväestön hyvinvoinnin parantaminen on merkittävä haaste Kiinan hallitukselle.

Kiina maksaa kasvustaan kovaa hintaa

Liikenne kasvaa rajusti ja vaikkamotortitieverkosto on laaja, yli

33.000 km ja ruuhkat ovat arkipäivää. Myös ympäristöongelmat ovat kasvaneet huimasti. Yli 900 miljoonaa kiinalaista juo päivittäin saastunutta vettä ja kolmannes kiinalaisista lapsista kärsii lyijy- tai muun raskasmetallimyrkytyksen oireista.

Yksi talouden kasvun lieveilmiöistä on korruptio. Kiinassa kaikki bisnes perustuu suhdeverkostoon eli guanxiin. Guanxin vaikutus on Etelä-Kiinassa voimakkaampi kuin Pohjois-Kiinassa. Reilun vuoden aikana on kiinalaisista pankeista kadonnut 90 miljardia euroa erilaisten rahansiirtojen yhteydessä. Suurin osa rahoista on käytetty loistoasuntojen ja –autojen ostoon sekä erilaisiin hämääriin yritystoimintoihin. Korruptio on myös arkipäivää kouluissa ja lääkärin vastaanotoilla.

Voimakas kasvu on lisännyt myös energian tarvetta. Kiinan sähköenergiasta yli 70 % tuotetaan kivihiihellä, ydinvoiman osuus on 3 % ja loppu onkin vesivoimaa. Kiina oli aikaisemmin öljyn suhteen omavarainen, mutta nyt on käynnissä kova kilpajuoksu Intian kanssa saatavilla olevista öljylähteistä. Kaivosonnettomuudet ovat lähes jokapäiväisiä uutisia ja hiilijunilla oli kesäaikaan etuoikeus jopa matkustajajuniin. Kivihiielen käyttö näkyy myös ilman laadussa. Viime viikonloppuna API (air pollution index) oli Pekingissä 341 kun se Helsingissä oli välillä 50–70.

Kiinan vaurastuminen näkyy myös Kiinan ulkopoliitikassa, sillä se haluaa vahvistaa omaa poliittista rooliaan, ei ainoastaan Aasiassa vaan koko maailmassa. Kiinalla on tällä hetkellä kaksi kuumaa perunaa eli

Taiwanin kysymys ja maan suhde Japaniin. Kiina on merkittävästi lisännyt asevarusteluaan ja varsinkin Japanin kysymystä käsitellään lähes päivittäin eri uutisissa.

Arkipäivän elämää Pekingissä

Aloitin Ensto Tianjin Electrical Accessories Ltd:ssä viime kesäkuun alussa. Enstolla on tehdas Tianjinissa ja myyntikonttori Pekingissä. Yhtiön palveluksessa on 12 henkilöä. Valmistus ja myynti on keskittynyt sähkölämmitystuotteisiin eli sähkölämmittimiin, lattialämmityskaapeleihin, kattolämmityskelmuihin ja termostaatteihin.

Pääosa työstäni on tehtaan pyörittämisen lisäksi myynnin kehittäminen ja tämä tarkoittaa yhteyksien pitämistä jakelijoihin joita on ympäri Kiinaa. Päämarkkina-alue on linjan Hangzhou - Wuhan - Chengdu pohjoispuolella. Tosin meillä on yksi jakelija Xinjiangn provinssin pääkaupungissa Urumqissa, joka on n. 2.700 kilometriä Pekingistä länteen. Xinjiang on itse asiassa eri aikavyöhykkeellä kuin Peking, mutta koska Kiinassa noudatetaan vain yhtä aikavyöhykettä eli Pekingin aikaa, niin ihmiset Xinjiangissa ovat muuttaneet omaa rytmiään kaksi tuntia myöhäisemmäksi. Työt alkavat kello 10.00 aamulla ja päivällinen syödään klo 21.00, nappärää eikö totta.

Täällä työ vaatii todella hermoja ja huumorintajua. Myös yhteisen kielten puuttuminen tuo omat kuvionsa kommunikointiin ja kun siihen vielä lisätään kulttuurierot, niin väärinkä-

Taavi Kallankari on General Manager Ensto Tianjin Electrical Accessories Ltd:ssä Teda Tianjinissa Kiinassa. Kallankari on aikaisemmin toiminut mm. luottopäällikkönä tukkukaupan eri yrityksissä Suomessa.

sitysten määrällä ei ole mitään mit-
taa. Vaikka välillä tuntuu, että kaik-
ki menee väärään suuntaan, niin kui-
tenkin asiat kummasti aikaa myöten
korjaantuu. Täällä työ vaatii todella
hermoja ja huumorintajua.

Kyllä tässä itselläkin kärsivällisyys
on lisääntynyt, vaikka vaimo ei sitä
myönnäkään. Kiinalaiseen kulttuu-
riin kuuluu, ettei tunteita näytetä ja
kaikin tavoin pyritään säilyttämään
harmonia. Tämä näkyy esimerkik-
si siinä, että sanaa ”ei” kuulee erit-
täin harvoin. Täällä ehkä tarkoittaa
samaa kuin ei, mutta jos olosuhteet
muuttuvat, se voi tarkoittaa myös
ehkä tai kyllä. Toinen mielenkiintoi-
nen seikka tulee itse asiassa konfutse-
laisuudesta, jossa perhe on yhteiskun-
nan pienin yksikkö. Käytännössä se
tarkoittaa, että kaikki aktiviteetit teh-
dään perheelle ja individualismille ei
ole tilaa, mutta toisaalta harvoin nä-
kee niin itsekkäitä ihmisiä kuin täällä
Kiinassa. Tähän itsekkyyteen on pää-
syynä valtava väestömäärä eli jos ei
pidä puoliaan, jää ilman.

Kiinassa ei ole yhteistä puhuttua kieltä

Mandariinikiina, jota puhutaan Pe-
kingissä, on ainakin minulle vaike-
aa. Sanat eivät viittaa mihinkään tut-
tuun ja jokaisella sanalla on neljä eri
merkitystä äänenpainosta riippuen.
Ei siis riitä, että muistaa sanan, sen li-
säksi pitää vielä muistaa miten se lau-
sutaan. Esimerkiksi pinyinllä (lausun-
taan liittyvä kirjoitusmuoto) kirjoit-
tettu lause, ba ba ba ma tarkoittaa isä
vetää kahdeksaa hevosta. ”Helppo
nakki” eikö totta. Toisaalta paikalli-

sen väestön englannin taito on todel-
la huono, joten jonkinlainen selviyty-
miskiina on todella tarpeen. Omissa
asiakkaissa on muutama joiden tie-
dän osaavan ainakin auttavasti eng-
lantia, mutta he ovat liian ujoja pu-
huakseen sitä.

Kiinalaiseen bisineskulttuuriin
kuuluu olennaisena osana päivälliset.
Jos päivällisillä ei ole alkoholia tarjol-
la, menee koko päivällinen tulkkauk-
sen merkeissä. Jos päivälliseen kuu-
luu paikallinen paloviina eli raket-
tipolttoaine, keskustelukieli saattaa
muuttua parin pullon jälkeen englan-
niksi. Onneksi näitä rakettipolttoai-
ne päivällisiä on suhteellisen vähän,
vaikka pidänkin sen mausta, niin seu-
raavat aamut ovat todella tuskaisia.

Kokonaisuudessaan elämä Kii-
nassa on todella loistavaa ja mielen-
kiintoista. On omasta aktiivisuudes-
ta kiinni kuinka paljon on tekemissä
paikallisen väestön kanssa vai hau-
tatuuko länsimaisille tarkoitettuihin
expatghettoihin, elämään omaa sul-
jettua elämäänsä, joka sekin onnistuu
todella helposti..

Asumme perheeni kanssa Pekingin
ulkopuolella, lähellä lentokenttää.
Kolme poikaamme ovat kansainväli-
sessä koulussa ja vaimoni Virpi vetää
Suomikerhoa alle kouluikäisille lap-
sille ja opiskelee kiinaa.

Liikkumiseen paras väline on tak-
si, joka on halpa ja ”mukava” tapa
liikkua. Tosin jokainen taksimatka
on kuin pieni seikkailu; kuskit pu-
huvat vain kiinaa ja osoitteet ilmoi-
tetaan usein niin ja niin monta sataa
metriä siihen suuntaan siitä raken-
nuksesta. Kartasta ei ole paljon apua,
koska osa kuskeista ei osaa lukea
ja ne jotka osaavat eivät osaa lukea
karttaa. Paras apuväline kännykkä,
jolla voi soittaa kiinalaiselle kaveril-

le tai käyntikortti paikasta mihin on
menossa. Taksin käytön huonot puo-
let ovat liikenneuhkat, mitkä välil-
lä syövät miestä rotan lailla.

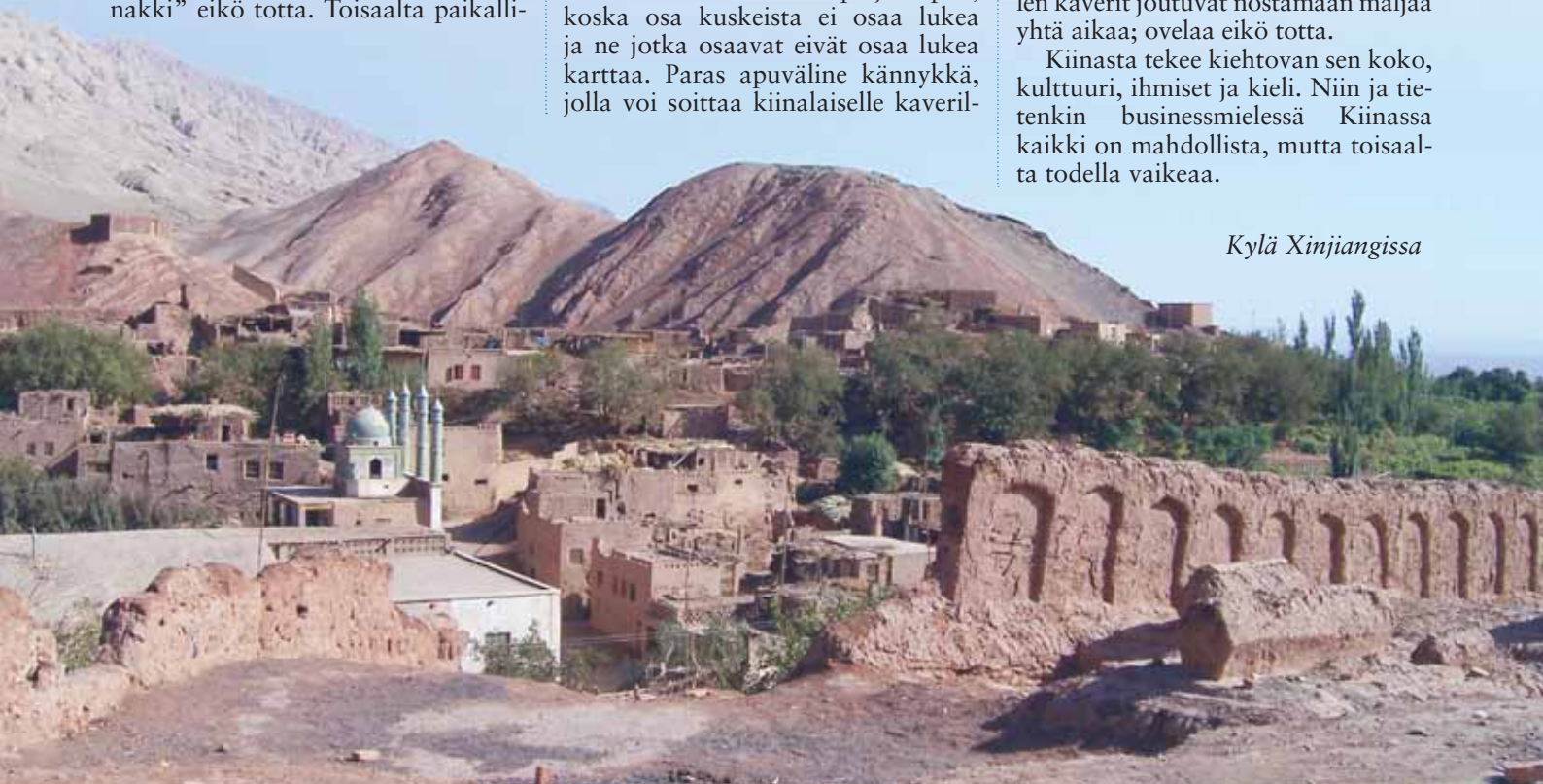
Toinen näppärä kulkupeli on met-
ro, mutta tällä hetkellä käytössä on
vain kaksi maanalaista linjaa ja yksi
maanpäällinen linja. Kiinalaisesta te-
hokkuudesta kertoo se, että olympia-
laisten aikaan käytössä pitäisi olla
kahdeksan linjaa.

Business is personal

Yksi Kiinan mielenkiintoisista puolis-
ta on rikas ruokakulttuuri. Syöminen
on paikallinen perushuvi ja ravintola-
tarjonta on todella laaja. Pekingissä
ovat kaikkien Kiinan provinssien keit-
tiöt hyvin edustettuina ja tietysti tääl-
tä saa paikallista herkkua eli Pekingin
ankkaa. Kuten jo aikaisemmin mainit-
sin, on päivällisillä suuri merkitys lii-
kesuhteen kehittymiselle. Täällä ”bu-
siness is personal” ja kauppa ei tehdä
jos toista osapuolta ei tunneta. Niin-
pä päivällinen on hyvä tapa tutustua
vastapuoleen. Ruokalajien määrä on
valtava ja omaa syömistä on kontrol-
loitava, että jaksaa vetää koko session
kunnialla loppuun asti. Päivälliseen
kuuluu myös maljojen nostaminen
joko oluella, viinillä tai rakettipolt-
toaineella ja aina GanBei eli pohjan-
maan kautta. Tähänkin liittyy tietty
taktinen peli eli jokainen vastapuolen
edustaja haluaa juoda maljan vain si-
nun kanssasi. Käytännössä, jos vas-
tapuolella on viisi kaveria, niin juot-
tosuhde on 1:5. Tätä peliä voi yrittää
hallita olemalla aktiivinen maljojen
nostellussa niin, että kaikki vastapuol-
en kaverit joutuvat nostamaan maljaa
yhtä aikaa; ovelaa eikö totta.

Kiinasta tekee kiehtovan sen koko,
kulttuuri, ihmiset ja kieli. Niin ja tie-
tenkin businessmielessä Kiinassa
kaikki on mahdollista, mutta toisaal-
ta todella vaikeaa.

Kylä Xinjiangissa

Ala-Manhattan on edelleen kaupan keskus Yhdysvalloissa. World Trade Centerin kaksoistorni sijaitsi vasemmalla olevan rakennuksen oikealla puolella.

Globaali talousjournalismi

TEKSTI JA KUVAT: RISTO SUVIALA

Kansainvälisen talousjournalismi koskettaa meitä suomalaisia joka päivä. Miten jokapäiväinen maailman talousuutisagenda syntyy? Miten uusi viestintäteknologia on vaikuttanut talousuutisointiin? Talousjournalismilla on ollut erittäin suuri vaikutus muuhun journalismiin.

Pyrkimykseni on tässä kirjoituksessa valottaa maailmanlaajuis-
ta talousuutistuotantoa ja selvittää kansainvälisen talousjournalismin vaikutuksia suomalaisessa journalismissa.

Taloustoimittajasta se lähtee

Keskeinen henkilö talousuutisten tuottamisessa on taloustoimittaja. Hän on henkilö, jonka tehtävänä on tuottaa faktapohjaisia sanomia elinkeinoelämästä, kansantaloudesta ja maailmantaloudesta. Sanomat voivat olla lyhyitä sähköuutisia, kommentteja, henkilöhaastatteluja tai laajoja kirjan tai tv-dokumentin muotoisia reportaaseja. Jokaisen toimittajan haaveena on tehdä ”skuuppi” eli uusi uutinen, jota ei ole muilla.

Televisiolla uutisvälineenä on yksi erityinen piirre muihin viestimiin verrattuna. Jos uutiseen ei saada liikkuvaa kuvaa, ei ole uutistakaan.

Journalistit ovat usein hyvin riippuvaisia toisten ideoista. Ryhmäajattelua on pidetty yhtenä syynä mediasisältöjen samankaltaistumiseen. Toimittajat seuraavat herkästi johtoasemassa olevia viestimiä. Esimerkiksi Yhdysvalloissa New York Timesilla on arvovaltaa kansainvälisessä uutisoinnissa ja Washington Postilla taas Yhdysvaltain sisäisissä asioissa. Johtava talouslehti on Wall Street Journal.

Euroopassa erityisasemassa on brittiläinen Financial Times. Lehdelle vuodatetaan esimerkiksi Euroopan unionin kullisten takaista tietoa. Brittiläinen BBC ja yhdysvaltalaiset CNN ja NBC ovat tv:n uutismaailman tärkeimpiä suunnannäyttäjiä.

Mediaorganisaatio pyrkii taloudelliseen voittoon. Toimittajat oppivat varsin pian työssään ”talon tavoille” eli noudattamaan usein kirjoittamattomia viestintäyhteisön toimintaperiaatteita. He sisäistävät esimiestensä uutiskriteereitä ja arvostuksia ja alkavat toimia niiden mukaan.

Toimittajat antavat suuren arvon omalle autonomisuudelleen. Epäsuorat vaikutuskeinot jo uutistyön alkuvaiheessa, kuten aiheen valinnassa,

johtavat harvemmin konflikteihin toimittajien ja heidän esimiestensä välillä kuin jos valmis juttu ”tapetaan” tai sitä muuten käsitellään.

Lähteillä on erittäin suuri vaikutus uutissisältöön. Journalismin lähteinä käytetään pääasiassa poliittisen ja taloudellisen vallan ylimmällä huipulla olevia henkilöitä. Kyseeseen tulee käytännössä ministeri-, pääjohtaja- ja toimitusjohtajataso. Heillä onkin parhaat mahdollisuudet saada halutessaan itseään ja mielipiteitään mediassa esille.

Suomessa osakkeenomistajien tasavertaista tiedonsaantia turvaava arvopaperimarkkin laki pitää nykyään pörssi-yhtiöiden johdon suut supussa. Jos toimittaja saa jymy uutisen jostakin pörssi-yhtiöstä, ei hän enää voi tarkistaa yhtiöstä tietojen paikkansa-pitävyyttä.

- Aikaisemmin johdolta sai taustatietoja, mikä mahdollisti yrityksen asiantuntevan käsittelyn medias-
sa. Nykyisin yritysjohto ei voi puhua yhtiöstään yhtä vapaasti. Talousjournalismi onkin muuttunut arvaamatomaksi yritysjohton näkökulmasta, sanoo lehdistöneuvos Lauri Helve, Kauppalehden entinen päätoimittaja.

Helve harmittelee, että nykyjournalistien täytyy listayhtiöistä uutisoidessaan tukeutua toisen käden tietoihin, analytiikkoihin. Analytiikko-

kunta tietolähteenä asettaa melkoisia haasteita lähdekritiikille. Helven mukaan analyytikot eivät ole sen kummempia osaajia kuin toimittajatkaan, ”paitsi että osaavat laskea”.

Talousjournalismikin voi epäonnistua

Kriittisyys on kaiken hyvän journalismin perusedellytys, sen punainen lanka. Hyvässä journalismissa näkyy tavalla tai toisella toimittajan valpas epäily ja itsenäinen ajattelu.

Etenkin yhdysvaltalaisen talousjournalismin monet epäonnistumiset viime vuosina osoittavat kriitikittömyyttä tietolähteitä kohtaan. Talousmedioita ja taloustoimittajia on syytetty etenkin vuosituhannen vaihteen ns. uuden talouden pörssikuplasta. Yksi kiihkeimmistä uuden talouden kannattajista ja hyötyjistä (mainostulojen kasvu) oli yhdysvaltalainen Business Week.

Taloustoimittajien kriittisyys uinui pitkään myös monien suuryhtiöiden kirjanpitoskandaalien uutisoinneissa. Enron, WorldCom ja Parmalat käyvät esimerkkeinä yhtiöistä, jotka ovat jääneet kiinni tilinpäätösepäselvyyksistä.

Kun Enron teki yhdysvaltalais-ta yrityshistoriaa tekemällä ennätysmäisen suuren konkurssin joulukuussa 2001, seuraavan päivän lehdissä oli asiasta vain lyhyet maininnat eikä aihe yltänyt kaikissa joukkoviestimis-sä edes etusivulle.

Sanomatalossa tehdään Taloussanomia.

Talousjournalismin juuret

Maailman ensimmäisenä taloustoimittajana voidaan pitää The Timesin toimittajaa Thomas Massa Alsageria. Hän aloitti työnsä lehdessä samaan aikaan kun Britannian talous kasvoi nopeasti, 1817.

Taloustoimittajat erottuivat heti aluksi muista toimittajista paremman koulutuksensa perusteella. Useimmilla oli myös käytännön työkokemusta liikeyrityksistä ja pankeista.

Ensimmäiseen maailmansotaan asti Lontoo oli maailman hallitseva

talouspääkaupunki. The Economist perustettiin 1843 vapaan kaupan ja poliittisten uudistusten läpiviemiseksi.

Euroopassa oli perustettu jo aiemmin talouselämän ammatteihin liittyviä lehtiä, esimerkiksi Ruotsissa Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning 1832.

Talouslehtien lisäksi brittiläinen uutistoimisto Reuters kiinnostui varhain talousinformaatiosta. Uutistoimisto perustettiin 1851 Lontoon kaupalliseen keskuksen Cityyn. Reuter-

Näkymä CNN:n uutishuoneesta Central Parkiin New Yorkissa.

sin strategian voi tiivistää ”follow the cable” –ajatukseen. Vuonna 1914 noin 60 % maailman lennätinkaa-
peliyhteyksistä oli brittien hallussa. Kuitenkin vielä maailmansotien jäl-
keen 1947 Reutersin talousinformaa-
tiopalveluja (Comtelburo) pidettiin
vähemmän tärkeinä.

Talousuutispalvelujen läpimurto
tapahtui vasta 1960-luvulla. Reuter-
sissa oli aina oltu kiinnostuneita vies-
tintätekniikan uusista sovelluk-
sista. Kauaskantoisimmaksi kehitys-
hankkeeksi osoittautui näyttöpäät-
e, Reuters Monitor.

Reuters loi ensimmäisenä maa-
ilmanlaajuisen sähköisen kauppaa-
paikan valuutakauppiaille vuoteen
1980 mennessä ja oli siten globalisaat-
ion keskeinen käynnistäjä ja suunn-
nannäyttävä.

Kansainväliset uutistoimistot ovat
edelleen tärkeimpiä uutisagendan
asettajia maailmassa vaikka myös
muut mediat ovat rynnänneet etenkin
tuottoisille talousdatamarkkinoille.

Kotimarkkinoiden kyllästyttyä ja
viestintätekniikan kehittyttyä, talo-
uslehdet alkoivat tähyillä kansainvä-
lisiä talousjournalismin markkinoita.
Kun Wall Street Journalin ja Finan-
cial Timesin neuvottelut yhteisestä
maailman talouslehdessä kariutuivat,
alkoi kilpailu johtavasta globaalista
talouslehdessä 1970-luvun puolivä-
lin jälkeen. Talouslehtien kansainvä-
listymisen mahdollisti ennen kaikkea
edullinen satelliittitekniikka.

Television nousu uutismedian
ajoittuu 1960-luvun alkuun Kuuban
kriisiin ja Kennedyn murhan vuosiin.
Talousjournalismin osalta televisi-
on merkitys alkoi korostua kuitenkin

*Bloombergin talousuutistoimisto Ylä-Manhattanilla. Yrityksen omistaja Michael Bloomberg valittiin marraskuussa uudelleen New Yorkin pormestari-
riksi.*

vasta kylmän sodan päätyttyä 1980-
1990 –lukujen vaihteessa.

Samaan ajankohtaan ajoittuu poli-
tiikan ja talouden suhteen muuttu-
minen. Poliitiikka vaikutti talouteen
1980-luvun lopulle asti. Siitä alkoi
nykyinen kehitys, jossa talous vaikut-
taa politiikkaan.

Suomessa television talousohjel-
mat ja –uutiset perustettiin 1992-
1998. Yleisradion TV1:n A-Plus
aloitti 1992 ja MTV3:n Talousuutiset
1993. Yleisradion TV1:n Talousuuti-
set perustettiin 1998.

Huhtikuussa 1989 aloitti Yhdys-
valloissa lähetyksensä Consumer
News and Business Channel (CNBC),

jonka bisnesideana oli lähettää ta-
lousuutisia 24 tuntia vuorokaudes-
sa. Bloomberg Television Network
alkoi kilpailla CNBC:n kanssa 1994
ja vuotta myöhemmin Ted Turnerin
CNN:n.

Uusi 1990-luvulla itsensä läpilyö-
nyt media on internet, joka on alusta
lähtien ollut yhdysvaltalaisvetoinen.
Ensimmäisinä suomalaisina sanoma-
lehtinä verkkoon ennättivät Turun
Sanomat, Laukaa-Konnevesi -lehti ja
Iltasanomat 1995. Myös talouslehdet
aloittivat netissä varhain, Kauppaleh-
ti 1996, Taloussanomat 1997 ja Ta-
louselämä 1997.

*Luottolinkin toimitusneuvosto
toivottaa kaikille lukijoille
Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta*

Kysymyksiä luottotutkinnosta

On yleisesti hyväksytty tosiasia, että opiskelu kannattaa, muutenhan olisimme arvatenkin kivikauden tasolla. Koulun jälkeen suoritetaan usein lisäopintoja julkisissa, virallisesti hyväksytyissä ja valvotuissa oppilaitoksissa kuten yliopistoissa, korkeakouluissa, ammatti-oppilaitoksissa jne.

Kun edellä mainituista opinnoista on kulunut useita vuosia, ryhtyy moni luottoalalla toimiva henkilö työnsä ohessa suorittamaan Luottomiehet ry:n aikaansaamaa luottotutkintoa.

Olisi kiinnostavaa tietää, kuinka usein aloite tähän tulee työnantajalta, kollegalta tai peräti opiskelijalta itseltään.

Jos opiskelija on oma-aloitteisesti ryhtynyt luottotutkintoon, minkälainen kuvitelma hänellä oli siitä kolutuvasta hyödyistä tai palkkiosta, vai ryhtyikö toimeen ikään kuin aateluu-

den velvoittamana?

Mikäli aloite tulee työnantajalta, onko kyseessä hyväntahtoinen ehdotus vai käskyn tapainen?

Entä miten työnantaja markkinoi ehdotustaan tai käskyään: annettiin-ko ymmärtää, että ura ei kehity ilman luottotutkintoa tai luvattiinko peräti palkankorotusta? Varsin oleellista lienee, paljonko korotusta luvattiin ja oliko lupaus sitova vai ”katso- taan sitten” -tyyppiä?

Minkälaista konkreettista hyötyä luottotutkinnon suorittajille on tullut parin vuoden sisällä tutkinnosta? Tarkastelussa olisi erotettava työpäikällä tavanomaisesti tapahtuva etene- minen ja palkkakehitys joka pohjau- tuu työssä oppimiseen.

”Totta kai, musta tuntuu, kyllä varmaan”, tällaiset toteamat eivät riitä vastauksiksi. Voidaan olettaa, että

aivan kaikissa tapauksissa tutkinnos- ta ei ole tullut parannusta palkkaan eikä toimenkuvaan ja henkilö saattaa silti uskotella itselleen hyötynensä.

Vai onko tutkinto kuten yleissi- vistys, hyvä omata, mutta suoranaista hyötyä ei pystytä välttämättä aina osoittamaan.

Vaikuttaako tutkinto eniten an- tamalla itseluottamusta, varmuutta, työn intoa, vaikka opitut asiat unoh- tuvat ja hapertuvat käytön puutteessa tuota pikaa? Totuushan on, että tiedot ja taidot joita emme jatkuvasti käy- tä, muuttuvat pian epävarmoiksi, epä- kurranteiksi ja lopulta epäluotettavik- si. Vai antaako tutkinto ennen kaik- kea oikean asenteen luottoalaa ja sen eri tehtäväkokonaisuuksia varten?

Hyvät luottotutkinnon suoritta- neet, kertokaapa meille!

Nyt kannattaa maksaa laskut ajallaan...

... sillä terrierimäinen sitkeytemme on valjastettu asiakkaittemme käyttöön!

Onnistunut perintätyö vaatii paitsi neuvottelutaitoa, ennen kaikkea sitkeyttä ja määrätietoisuutta, joskus jopa lahkeessa roikkumista. Lopputuloksena yllättävän nopeaa ja tehokasta perintää.

Valtion tulisi luopua kohtuuttomista ulosottomaksuista

Luottoalan neuvottelukunnan mielestä suurimmat kohtuuttomuudet ulosoton maksupolitiikasta korjattaisiin siten, että velalliselta kertyvän maksun yhteydessä perittävä taulukkomaksu lasketaan kulloinkin kertyvän kokonaissumman perusteella eikä asiakohtaisesti. Laskentatavan muutoksesta seuraisi oikeusministeriön laskelmien mukaan, että velalliset lyhentäisivät vuosittain velkojaan kymmenen miljoonaa euroa nykyistä enemmän samalla rahamäärällä, mikä heiltä nyt ulosoton kautta saadaan.

Velallisilta perittävät ulosottomaksut eli taulukkomaksut määräytyvät perityn rahamäärän suuruuden perusteella ja otetaan tästä rahamäärästä päältä ennen kuin raha tilitetään velkojalle. Taulukkomaksuja ei siis peritä tehdystä työstä ja syntyneistä kuluista. Näin ei niiden kohtuullisuutta voida arvioida. Maksu määräytyy erikseen jokaisesta kertyneestä erästä maksetun euromäärän mukaan seitsenportaisella asteikolla 7–185 euroa.

Pääosa – yli 40 miljoonaa euroa vuodessa – tulee maksukehotuksen alimmista 7 ja 12 euron taulukkomaksuluokista. Ulosottomaksujen suhteellinen osuus nousee sitä korkeammaksi, mitä pienemmissä erissä suoritusta kertyy. Tästä johtuen valtaosan ulosoton lähes 50 miljoonan euron tuloista maksavat velalliset, joilla on paljon pieniä maksuja ulosotossa ja jotka tutkimusten mukaan usein ovat myös pienituloisia.

Esimerkiksi periessään kunnan päivähoitomaksua velalliselta ottaa ulosotto taulukkomaksun erikseen sekä maksulta että kahdelta 5 euron suuruiselta perintäkululta, jotka kunta haluaa lähettämistään karhukirjeistä.

Jos velallisella on ulosotossa perittävänä seitsemän eri asiaa ja hänen palkastaan ulosmitataan 100 euroa, ottaa ulosotto päältä taulukkomaksun jokaiselta asialta eli $7 \times 7 = 49$ euroa, ja vain 51 euroa jää varsinaisten velkojen lyhennykseksi.

Eduskunnan lakivaliokunta on

mietinnössään helmikuussa 1999 vaatinut, että ulosottolaitoksen on luovuttava erillisten asioiden perimisestä ja kohdistettava huomionsa velallisen ulosotossa olevien velkojen kokonaisuuden selvittämiseen. Ulosottolain muuttuessa keväällä 2004 siirryttiinkin muuten velalliskohtaiseen ulosottoon, mutta ulosottomaksut peritään edelleen erikseen jokaiselta asialta.

Oikeusministeriö ei halua luopua pikkuvelallisilta saamistaan tuloista. Eduskunnan käsiteltävänä parhailaan olevan ulosottolain muutosesityksen yhteydessä hallitus olisi valmis alentamaan 7 ja 12 euron taulukkomaksuja 50 sentillä ja perisi saamat- ta jäävät tulot velkojilta tilitysmaksujen muodossa. Esimerkkitapauksen ulosmitatusta 100 eurosta menisi esityksen mukaan ulosottomaksuihin 45,50 euroa ja velan lyhennyksiin 54,50 euroa. Luottoalan neuvottelukunnan laskentamallilla valtiolle jäisi 11,50 euroa ja lopuilla 88,50 eurolla lyhennettäisiin velkarästejä.

U U T I S B A A R I

Luottotietoyhtiöt aloittivat toimintansa Venäjällä

Kesäkuussa voimaan tulleen luottotietolain mukaan venäläisten pankkien oli 1.9.2005 mennessä tehtävä sopimus ainakin yhden luottotietoyhtiön kanssa. Lain voimaantulon jälkeen erityisesti kotitalouksien lainansaannin odotetaan helpottuvan ja korkojen alenevan, kun pankkien luottoriski pienenee.

Toistaiseksi maahan on perustettu neljä luottotietoyhtiötä, joista kaksi on kansainvälisiä yhteisyrityksiä, yksi valtiollisen Sberbankin ja yksi suurrehkojen yksityispankkien ryhmittymän omistama. Markkinoiden jakamisella usean luottotietoyhtiön kesken on tarkoitus estää palvelun monopolisoituminen.

Usean eri pankin asiakkaana olevan henkilön tai yrityksen luottotietojen hajaantumisen eri rekistereihin epäillään aiheuttavan käytännön hankaluuksia.

- Suomen Pankki -

Perintäyhtiön toimenpiteistä aiheutuneiden perintäkulujen korvausvelvollisuus riitaista vahingonkorvaussaata- vaa koskevassa asiassa

Asiassa ei ole näytetty, että velallisyhtiö A olisi saatuaan korvauslaskun ja sen perustetta ja määrää koskevan selvityksen yksilöinyt ja pe-

rustellut kiistämisenä. Yhtiö ei ole liioin ilmoittanut, ettei se tule saata- vaa maksamaan ilman oikeuden päätöstä. Näissä olosuhteissa velkojayhtiö B ei ole rikkonut hyvää perintä- tapaa antaessaan perintäyhtiölle toimeksiannon.

Mainituilla perusteilla A on velvollinen korvaamaan vaaditut perintäkulut.

- KKO 2005:108 (3.10.2005) -

Mediatiedot 2005

Julkaisija Osoite:

Luottomiehet-Kreditmännens ry
PL 891, 00101 Helsinki

Toimitus Päätoimittaja: Puhelin: Telefax: e.mail:

Risto Suviala
02-277 8420, 0400 781 535
02-277 8411
risto.suviala@erapaiva.fi

Ilmoitustilan myyjä

Mikko Kallankari, (09) 050 336 1787

Jäsenrekisterin ylläpito Puhelin: Fax:

Consista Oy
(09) 622 5715
(09) 622 5725
consista@kolumbus.fi

Paino Yhteyshenkilö: Osoite: Puhelin: Telefax:

KM-Yhtymä Oy Suomen Painotuote
Salomon Pajunen
Mäkituvantie 3 G, 01510 Vantaa
(09) 7420 11, (09) 74201 218
(09) 7420 1201

salomon.pajunen@painotuote.fi
www.painotuote.fi

Aineistotiedustelut:

Raimo Elovaara
KM-Yhtymä Oy Suomen Painotuote
(09) 7420 11, (09) 74201 250
aineisto-pc@painotuote.fi
aineisto-mac@painotuote.fi

Ilmoitushinnat

Ilmoituskoko
Keskiarkeama
Takakansi + s.2. á
1/1 muut sivut
1/2 sivu
1/4 sivu

Mustavalkoinen	4-värinen
1010 €	1350 €
600 €	940 €
450 €	790 €
250 €	590 €
170 €	510 €

Tekniset tiedot

Lehden koko:
Painopinta-ala:
Palstojen määrä:
Palstan leveys:
Aineistot:
Ohjelmat:

A4
210 x 297 mm
3 kpl
1 p 55 mm, 3 p 180 mm
Tiedostoina
Kaikki taitto- ja grafiikkaohjelmat

Maksuosoite Maksun saaja: Pankkiyhteys:

Luottomiehet ry
Nordea 208918-73866

Reklamaatit

Ilmoitusten painoasua koskevat
reklamaatit 7 vrk:n kuluessa
lehden ilmestymisestä kirjallisena.

Ilmoitusten peruuttaminen:

Viimeistään 14 vrk ennen
aineistopäivää.
Myöhemmin peruutetuista
laskutetaan 50% hinnasta.

Ilmestymispäivät Nro

1/2006
2/2006
3/2006
4/2006

Aineisto

02.02.2006
23.03.2006
10.08.2006
12.10.2006

Ilmestyy

23.02.2006
13.04.2006
31.08.2006
02.11.2006

Painos:

1000 kpl

ISSN 1457-7909

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNENS RY:N JÄSENLEHTI

17. luottotutkinto alkoi

Vasemmalta yhdistyksen koulutustoimikunnan puheenjohtaja Olli-Pekka Pitkälä, yrityksen luottotoiminta -osion kouluttaja Tom-G. Ahlroos, koulutussihteeri Mirva Sikiö ja koulutuspäällikkö Minna Ristimäki.

Luottotutkinnon aloitti tänä syksynä 30 opiskelijaa.

– Kuvat Risto Suviala

Luottotutkinto ja minä, osa 2

Luottolinkki-lehdessä 2/2005 Camilla Gustafsson (os. Hirn) OK Perintä Oy:stä kertoi kokemuksistaan luottotutkintoon tähtäävästä koulutuksesta. Tuolloin ensimmäinen koulutusjakso oli lopuillaan. Nyt koko koulutuksen ollessa jo maalisuoralla selvitimme Camillan tämänhetkisiä tunteja koulutuksen annista.

Ensimmäinen koulutusjakso päättyi huhtikuussa kolmeen lähiopiskelupäivään. Mitä päivät pitivät sisällään?

”Päivät olivat tiiviitä, noin kahdeksan tunnin koulutuspäiviä. Päivien aikana pidettiin kertaustuntoja oppiaineista, joita olimme talven ja kevään aikana itsenäisesti opiskelleet. Heti kertauksen jälkeen seurasi kulloisestakin aineesta tentti. Tentit koostuivat soveltavista esseetyyppisistä tehtävistä. Tenttikysymykset testasivat opiskelijoiden ymmärrystä kokonaisvaltaisiin asioihin ja että tietoa osattiin soveltaa myös käytäntöön. Viimeisenä lähiopiskelupäivänä oli vielä kertaustunnon ja tentin lisäksi johdantoluentoja tuleviin aineisiin, joita opiskelimme itsenäisesti toisen koulutusjakson aikana.”

Minkä pituinen toinen koulutusjakso on ja mitä siihen sisältyy?

”Koulutusjakso alkoi 1. toukokuuta. Jaksoon sisältyy rahoitusmuotojen, koti- ja ulkomaan maksuliik-

teen, vakuuksien, perintämenetelmien ja täytäntöönpanon opintojaksot. Jakso päättyy 29.11. – 1.12.2005 pidettäviin koulutuspäiviin.”

Mitä mainitsemasi opintojaksot pitivät sisällään?

”Rahoitusmuotojen opintojaksolla käytiin läpi tärkeimpiä rahoitusmuotoja, rahoitusmarkkinakäsittelyä sekä tutustuttiin sijoitusrahastotoimintaan.

Koti- ja ulkomaan maksuliikennettä käsittelevällä jaksolla tutustuimme yrityksille suunnattuihin kotimaisiin maksujärjestelmiin, ulkomaan perittäviin, remburseihin, ulkomaan kaupan rahoituksen pääperiaatteisiin sekä valuuttakauppaan. Itselleni nämä eivät olleet kovinkaan tuttuja, mutta selkeästi läpikäytynä opin opintojaksolla paljon uusia asioita.

Vakuuksia läpikäyvällä opintojaksolla tutustuimme tärkeimpiin vakuusmuotoihin sekä niihin liittyvään keskeiseen juridiikkaan. Opintojaksoon sisältyi vakuuksien realisointia sekä erilaisia vakuusasioiden menettelytapoja koskevia kysymyksiä. Tämän osa-alueen koin työni kannalta erittäin hyödylliseksi. Sain tarpeellista lisätietoa mm. takauksista sekä vakuuksien realisoinnista.

Perintämenetelmien ja täytäntöönpanon jakso oli minulle tutuin jo työni puolesta. Jakson keskeisiä aiheita olivat vapaaehtoinen

ja oikeudellinen perintä, velan vanhentuminen, ulosottomenettely, uusi konkurssilaki, velkajärjestely sekä vientisaatavien perintä. Oppimateriaalina jaksolla oli kesällä julkaistu Jyrki Lindströmin kirjoittama kirja Luotonvalvonta ja saatavien perintä, jonka 400 sivuun on koottuna kaikki tarpeellinen tieto saatavien perinnästä.”

Minkälaiset ovat tuntosi koulutuksesta, entä miten pystyit rytmittämään opinnot työhösi?

”Aihealueet olivat todella monipuolisia ja tehtäväpalautukset käytännön läheisiä. Meillä oli heinäkuu vapaata tehtävien palautuksista, muulloin tehtäviä tuli palauttaa noin kaksi kuukaudessa. Aikataulua en kokenut liian tiiviiksi, uusiin aiheisiin ehti tutustua hyvin eikä tehtävä palautustenkaan suhteen ollut ongelmia.”

Kerroit, että opinnot päättyvät marras- joulukuun taitteessa pidettäviin koulutuspäiviin, mitä niihin sisältyy?

”Tuolloin tenttimme kaikki toisen koulutusjakson aikana opiskelemamme aihealueet. Meillä on myös koulutuspäivien aikana mahdollisuus lähteä tutustumiskäynnille Helsingin käräjäoikeuteen sekä ulosottovirastoon. Luottotutkinto päättyy näihin lähiopiskelupäiviin ja jääme odottamaan arvosanoja.”

Muistilista

**Kevätiltamat ja
kevätkokous**

**Ravintola
Kaisaniemi, Helsinki**

27.04.2006

Lehden aikataulu

	Aineisto	Ilmestyy
1/2006	02.02.2006	23.02.2006
2/2006	23.03.2006	13.04.2006
3/2006	10.08.2006	31.08.2006
4/2006	12.10.2006	02.11.2006

Isaac Newtonin päähän tippui omena.
Ja oivallus painovoimasta.

HOROS- KOOPPI

KAURIS

Syysflunssasta ei tietoaakaan ja olet elämäsi kunnossa. Elämä näyttää kaikinpuolin valoisalta. Työrintamalla kuitenkin vaihtelu virkistäisi. Kaipaat jotain uutta sille rintamalle. Jokainen päivä alkaa jo olla liian rutiininomaista. Nyt olisi aika käydä keskustelua esimiehesi kanssa ja ottaa esiin urakehitykseen liittyvät asiat. Muista kuitenkin se, ettei syyllistä häntä ja herätä epäluottamusta.

VESIMIES

Käyt kierroksilla ja kovilla sellaisilla. Olet lähtenyt aivan väärällä jalalla liikenteeseen . Sinua ärsyttää tällä hetkellä ihan kaikki, ilman mitään syytä. -Tai niin ainakin luulet. Aikalisä! Olisiko aika hiukan rauhoittua ja hellittää tahtia. Olet ärtynyt vain siksi, koska olet taas haalinut liikaa itsellesi ja sotkeudut omiin lankoihisi. Tietenkään et voi pyytää apua muilta. Pikku vinkki: kukaan ei ole korvaamaton.

KALAT

Talvi tuli yllättäen ja sinut yllätettiin täydellisesti! Et osannut ennakoida talvea ja nyt haikailet kesän perään joka meni jo. Nyt on talvi ja sitä et pääse pakoon. Lopputalvi meneekin nopeasti ja kevääksi voit suunnitella pientä ulkomaan matkaa. Pienen piristävän kevätloman tarpeessa tulet kyllä olemaan. Vauraudu siis työntäyteiseen alkuvuoteen.

OINAS

Olet jo pitkän aikaa miettinyt erään tuttavasi käytöstä. Et oikein tiedä ollako imarreltu vai suuttunut. Tätä henkilöä sinun ei missään nimessä kannata ottaa tosissasi! Hän koettelee sinua selvästi ja odottaa sinun menevän lankaan. Lopeta hevoslenkki. Sinussa on sen verran

luontaista auktoriteettia, että hänen pelinsä kyllä loppuu lyhyeen.

HÄRKÄ

Kiirettä on pitänyt ja olet todellakin saanut puskea hartiavoimin töitä. Loppua kiirelle ei näyttäisi olevan tulossa, ennen tilikauden loppua. Sitten koittaakin hengähdystauko. Hengähdystaukosi pituus riippuu sinusta ja siitä, oletko oppinut sanomaan ”EI”. Jos et sitä vielä osaa, niin nyt olisi korkea aika opetella sanomaan tuo maaginen sana. Muutoin kiireellesi ei näy loppua.

KAKSOSET

Iloitset tulleesta talvesta, mutta sitä iloa himmentää sitkeä kaamosväsymys. Paras lääke siihen onkin liikunta, liikunta ja liikunta. Kotisohvan pohjalle on helppo jäädä potemaan kaamoksen kauheutta. Tarvitset jonkun, joka sinua patistaa salille ja liikkumaan. Vai tarvitsetko? Olet kehitellyt tekosyytä laiskuudellesi yksinäisyydestä, mikä ei edes ole totta. Oletko koskaan pyytänyt seuraa kuntoilemaan? Kokeile, saatat yllättyä.

RAPU

Sinulla on viime aikoina ollut paha tapa syyttää kaikkia muita paitsi itseäsi. Kiemurtelemisesi ulos vastuusta on herättänyt närää ympärilläsi ja huomaat yhä useammin että muilla on kiire. Syy kiireeseen on se, että sinua ei jakseta kuunnella. Pieni ryhtiliike olisi nyt paikallaan. Katso peiliin ja tunnusta että sinäkin teet virheitä. Virheiden tunnustaminen tuo myötätuntoa ja ystäviä.

LEIJONA

Voi pientä juhlijaa...kun aamu liian aikaisin sarastaa! Sinulla menee usein överiksi hauskanpidossa ja pikkutunnnit eivät tahdo riittää.

Nyt olisi pieni jarrun paikka juhlinnassa paikallaan. Tapaat työsi puitteissa todella mielenkiintoisen henkilön, etkä hevillä saa tätä ihmistä mielestäsi. Et kuitenkaan uskalla tehdä asialle mitään. odota rauhasa, vuori tulee Muhammedin luo ... tosin pitkällä viiveellä, kun aika on kypsä.

NEITSYT

Olet pitkään yrittänyt saada taotua ystäväsi kalloon järkeä, mutta turhaan. Tähän lupäiseen tapaukseen, sinun pitää nyt suhtautua pelkällä järjellä ja unohtaa takominen. Kyseinen henkilö on nimittäin senverran itsepäinen, ettei halua asioihinsa puututtavan, vaikkei sitä sannaakaan. Jos jätät hänet rauhaan, niin hän saa rauhassa miettiä asioita ilman painostusta. Hän kyllä löytää sen punaisen langan, kunhan saa löytää sen itse.

VAAKA

Olet löytänyt ympärillesi uusia ihmisiä, jotka vaikuttavat suotuisasti mielialaasi. Hyvä ettet ole jäänyt polkemaan paikallasi vaan jatkanut kulkuasi ettenpäin. Rehellisesti voit sanoa itsellesi, että olet onnellinen. Työssäsi koet hiukan vastoinkäymisiä, mutta positiivinen mielialasi pystyy kääntämään vastoinkäymisetkin voitettaviksi haasteiksi.

SKORPIONI

Itseluottamuksesi on saanut kolauksen jostain typerästä puolihuolimattomasta kommentista. Epävarmuudelle ei ole nyt minkäänlaisia perusteita. Oletkohan tehnyt kärkeästä härkäsen? Nyt on se aika, kun pitäisi lähteä mukaan rientoihin ja nauttimaan huvituksista. Olet ihan turhan paljon omissa oloissasi ja se heijastuu itsetuntoosi. Nyt virkistytymään ja rentoutumaan ystäviensä kanssa!

JOUSIMIES

Salakuuntelija ei koskaan kuule hyvää itsestään, sen olet saanut tuta! Usein erehdyt tekemään vääriä johtopäätöksiä puolittain kuulemista keskustelunpätkestä. Välillä unohdut kuuntelemaan muitten juttuja ja vedät niistä täysin vääriä johtopäätöksiä. Keskity vain omiin juttuihisi, niin pääset vähemmällä. Nukut yösikin paremmin. Joulu-pukki tuo sinulle kivan yllätyksen, josta on iloa pitkäksi aikaa.

WWW.ERAPAIVA.FI

EI VUOSIMAKSUA. EI SOPIMUSTA. SILTI PAREMMAT PALVELUT.

- kotimaan perintä ja maksuton reaaliaikainen seuranta
- kansainvälinen perintä ja maksuton reaaliaikainen seuranta
 - lakiasiat, koulutus ja konsultointi

Duetto Perintäalan reaaliaikaisin ja läpinäkyvin perinnän seuranta internetissä.

Ajankohtaiset alkuvuoden kurssit:

■ 2.2.2006 Luotonvalvojan perustaidot ■ 7.2.2006 Asiakaspalvelu luottotyössä

Kysy lisätietoja loppuvuoden parhaasta perintätarjouksesta!

Eräpäivä Oy: puhelin (02) 2778 400, faksi (02) 2778 411 tai sähköposti toimisto@erapaiva.fi

Pieni huoli?

...joka on ihmeen helppo hoitaa
pois päiväjärjestyksestä.

www.huomautuspalvelu.fi

Aktiv Kapital

Huomautus- ja perintäpalvelu